

உ
சிவமயம்.

எ த ர ி த் த வ ர த ம்.

இது

திருத்துருத்தி

இந்திரபீடம் கரபாத்திரசுவாமிகள்

ஆதினத்துக்குரிய

ந சூ ர்

ச ச் சி த ர ன ந் த ச வ ர மி க ள ர ல்

தமது சுவானுபூதியில் உதித்தவாறு

அருளிச்செய்யப்பட்டு,

சேன்னை அத்துவைந் சபையார்

விருப்பத்தின்படி,

ஹை சுவாமிகள் மாணாக்கர்

கே ர வ ள ம். து ரை ச ர மி ந ர யு டு

அ வ ர் க ள ர ல்

சை. இரத்தினசெட்டியார் அவர்களது

மதராஸ் ரிப்பன் அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

சர்வதாரிஸ் மமரபன்

இதன் விலை அரை - ரூ.

(Copy-right Reserved.)

4171 4000 4171 4000

[illegible]

② 華北の古くからある。

THE UNITED STATES OF AMERICA

CONFIDENTIAL

செய்யுள்பாட்டு.

செய்யுள்பாட்டு

செய்யுள்பாட்டு

செய்யுள்பாட்டு

செய்யுள்பாட்டு

செய்யுள்பாட்டு

செய்யுள்பாட்டு

செய்யுள்பாட்டு

புத்தக விளம்பரம்.

இதனாலறிவிப்பது யாதெனின், இசுனடியிற்கண்டுள்ள புத்தகங்களை வேண்டுவோர் சென்னை தங்கசாலைவீதியில் 191-வது கதவிலக்கமுள்ள வீட்டில் ம - னா - னா - னீ, முருகேசுமூதலியா ரவர்களிடத்திலும், ஜெனரல் போஸ்டாபீஸ் ஹெட்கிளர்க்கு ம-நா-நா-மூ, கோ. துரைசாமிநாயுடு அவர்களிடத்திலும் பெற்றுக்கொள்ளலாம். வெளிநாட்டார் ஷையாருக்கு முன்பண மனுப்பாமலே வாலியூ பேயேபில் போஸ்டிலேயே பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

அச்சிட்டிருக்கும் நூல்கள்.

	ரூ.	அ.	பை.
பிரபுலிங்கலீலை மூலமும் உரையும் காப்பி க-க்கு	2	8	0
சுவானுபூதிவிளக்கம்.	}	0	6 0
சீவகாருணியவிளக்கம்.			
உபநிடதம் விருத்தியுரை.			
வேதாந்த சூளாமணி உரை.	2	0	0
தசகாரிய மகாவாக்கியவுரை.	0	8	0
திருக்குத்திரிசிய விவேகவுரை.	1	0	0
உத்தமவாதம் மூலம்.	0	8	0
கைவல்லியநவநீத விருத்தியுரை (2d Edition- in the Press.)	}	1	4 0
சர்வமதசித்தாந்த விளக்க வினாவிடை.			
தத்துவநிஜானுபோகசாரம் (முதல்வால்யம்.)	2	0	0
சுகர் கைவல்லியம்.	0	2	0
சொருபசாரமூலம்.	0	2	0
பிரத்தியக்ஷானுபூதிவிளக்கம்.	0	10	0
சசிவன்ன போதவுரை.	0	8	0
எதார்த்தவாதம்.	0	4	0
சொருபசாரம் மூலமும், உரையும்.	0	8	0

இனியச்சிடப்படும் நூல்கள்.

பகவத்கீதை விருத்தியுரை.
வேதாந்த இலக்கணவுரை.

சிறப்புப்பாயிரம்.

திருமயிலை-வித்வான்

சண்முகம்பிள்ளையவர்கள் பாடிய

அறுசீர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்.

சான்றோரையுடைத் தென்றென்றருந்தமிழி னவ்வைநனி
சாற்றுந்தொல்லை, சான்றோரில்சீர்த்தி கெழுவழுதியர்கோன்
செய்தவமற்றிது வென்றோங்கும், வானோராய்மாடக் கூடற்
புலவர் செருக்ககற்றுமாதானுபங்கி, தான்றோன்றவருந் தொ
ண்டைநாட்டினியல்பினைத் தென்னுந்தரத்ததன்றே.

அன்னநாட்டினிலடியார் பத்திமையிற்றென வகலக்கவி
யிற்கூறும், தன்னிகரில்சேவையர்கோன் மரபினொன்றெவ்
வுலகுஞ் சாற்றுஞ்சீர்த்தி, துன்னியவே ளாண்குலத்தோர்க்
கிடனாய சூனும்பேட்டினுக்கணித்தாப், பொன்னகரமென
விலங்கு மீசுரொன்றொருநகரம் பொலியுமாலோ.

இந்நகரிலாத்திகமே மாங்கிடநாத்திகக்கரிகளடைவினேங்க
த், தென்னார்மொழி வடமொழியினுபநிடதச் செழும்பொரு
ளிற் செருக்கதெய்த, மன்னுமணிமாமுதலா வகுத்துரைக்கு
மெண்சித்தி மரபினாயிற், றன்னைநனிவிளக் கொருசித்தியின்
முனொத்தகையெனவே சாற்றவம்மா.

சூதகற்றுந் திருமறையின் முடிபனைத்தும் வாழராயணன்
ரொகுத்திட், டாதாவினஞ்ஞான்று வடமொழியினுரைத்தாங்
கின்றன்பினன்னேன், தீ திலருந்தமிழ்நாடுசெய்தவத்தான்
வந்ததெனச் செப்பவேமெய்ப், போதமெனுந் தானிவனோர்
சச்சிதானந்த னெனப்புவிவந்தானால்.

வாதநால்வகையெனவத்தருக்கநூல்வகுத்தநெறிமாழாந்தே
ங்க, வாதமெனைத் துங்காரியகாரணமென் வாகையினனிவகு
த்துக்காட்டி, ஏதுலொருகால நான்கினுந்தனைக் காட்டெடதார்
த்தநிலை யினுவென்றப்பேர், ஆதரவினினிதே தாங்க லொருமூ
லெம்மோர்க் கன்பினளித்திட்டானும்.

சொற்றவிந்நூனமக்கன்றியார்க்கு மருப்பயன்பிராதேதான்
றுதற்கீண், இற்றவகையாதென வன்னவனமுத் தெண்டா
விகலற்றோங்கிநிற்கும், அத்துவிதச் சபையினர்க்குட்பக் களி
வினச்சியற்றியளித்தானம்மா, பொய்த்துவிதச்சமுக்ககல்கே
வளத்துரைசாமிக்குரிசில் புனாகமர்த்தே.

சாதது கவகவக

இந்தூலாசிரியர் மாணாக்கர்
அ-முநிசாமிநாயகர் அவர்கள்
இயற்றிய

நேரிசை வெண்பா.

சதார்த்தந்தா னென்றுணரச் சாதனமா யிந்நூ
லெதார்த்தவா தப்பெயரா லீங்கே—வுதாகரித்தான்
பாருறையீ ரூரத்தி பாதிப் பிரியனெனும்
பேருடையா னெங்கோன் பிறர்க்கு.

திருமுக்கடலில் சதாநிஷ்டராய் எழுந்தருளியிருக்கும்
முனியப்பகவாயிகளமாணாக்கர்
மணிமங்கலம்,

திருவேங்கட முதலியார் செய்த
அறுசீர்க்கழிகெடி லாசிரியலிருத்தம்

அத்தருக்க நூலறையும் வாழம்போ லாகாம லவனி யுய்யப்,
பொய்த்துவிதச் சமுக்கற்று மெதார்த்தவா தப்பெயரிற் புனைந்
தளித்தான், வித்தகமார் துணையுணர்ந்த மான்காட்டி மான்ப
டுக்கும் வேடமென்ன, இத்தாணி வருசத்தி தானந்த மாதவ
னுள் ளிசைந்திட டம்மா.

இந்தூலாசிரியர் மாணாக்கர் லொருவராகிய
சேலம்-திரு - கோடனேஸ்வர முதலியார்
இயற்றிய

நேரிசை வெண்பா.

பதார்த்தவாதப் பண்பதனைப் பாவிக்கு ஞான
எதார்த்தவாத மென்னெழுநூ லீந்தான்—பதார்த்தத்
துணையருளுஞ் சச்சிதா னந்தருகு சாமி
தனக்குளதோ கைம்மாறு தான்.

வாதநால்வகையெனவத்தருக்கநூல்வகுத்தநெறிமாழாந்தே
ங்க, வாதமெனத் துங்காரியகாரணமென் வகையினனிவகு
த்துக்காட்டி, ஏதுலொருகால நான்கினுந்தனைக் காட்டுட்தார்
த்தநிலை யிதுவென்றப்பேர், ஆதரவினினிதே தாங்க லொருநூ
லெம்மோர்க் கன்பினளித்திட்டானால்.

சொற்றவிந்நூனமக்கன்றியார்க்கு மருப்பயன்பொர்தோன்
றுதற்கீண், மற்றவகையாதென வன்னவனமுத் தெரண்டா
விகலற்றோங்கிநிற்கும், அத்துவிதச் சபையினர்கேட்பக் களி
வினச்சியற்றியளித்தானம்மா, பொய்த்துவிதச்சழக்ககல்கே
வளத்துரைசாமிக்குரிசில் புரைகடர்த்தே.

சாதது கவகை

இந்தூலாகிரியர் மாணுக்கர்
அ-மு,நிசாமிநாயகர் அவர்கள்
இயற்றிய

நேரிசை வெண்பா.

சதார்த்தந்தா னென்றுணரச் சாதனமா யிந்நூ
லெதார்த்தவா தப்பெயரா லீங்கே—வதா கரித்தான்
பாருறையீ ரூரத்தி பாதிப் பிரியனெனும்
பேருடையா னெங்கோன் பிறர்க்கு.

திருமுக்கடலில் சதாநித்திராய் எழுந்தருளியிருக்கும்
முனியப்பகவாயிகன்மாணுக்கர்
மணிமங்கலம்,

திருவேங்கட முதலியார் செய்த
அறுசீர்க்கழிகெடி லாகிரியலிருத்தம்

அத்தருக்க நூலறையும் வாழம்போ லாகாம லவனி யுய்யப்,
பொய்த்துவிதச் சமுக்கற்று மெதார்த்தவா தப்பெயரிற் புனைந்
தளித்தான், வித்தகமார் தனையுணர்த்த மான்காட்டி மான்ப
கிக்கும் வேடமென்ன, இத்தாணி வருகச்சி தானந்த மாதவ
னுள் ளிசைந்திட டம்மா.

இந்தூலாகிரியர் மாணுக்கர் லொருவராகிய
சேலம்-திரு - கோடனேஸ்வர முதலியார்

இயற்றிய
நேரிசை வெண்பா.

பதார்த்தவாதப் பண்பதனைப் பாலிக்கு ஞான
எதார்த்தவாத மென்னெழுநூ லீக்தான்—வதார்த்தத்
தனையருளுஞ் சச்சிதா னந்தருகு சாமி
தனக்குளதோ கைம்மாறு தான்.

செய்து கொள்ளுக.

தமிழ்நாட்டினர்

சுதந்திரம் - இதுதான் நம்முடைய நோக்கம்.

தமிழர் சுதந்திரப் போராட்டம்

தமிழர் சுதந்திரப் போராட்டம்

தமிழர் சுதந்திரப் போராட்டம் என்பது
தமிழர் சுதந்திரப் போராட்டம் என்பது
தமிழர் சுதந்திரப் போராட்டம் என்பது
தமிழர் சுதந்திரப் போராட்டம் என்பது
தமிழர் சுதந்திரப் போராட்டம் என்பது
தமிழர் சுதந்திரப் போராட்டம் என்பது
தமிழர் சுதந்திரப் போராட்டம் என்பது
தமிழர் சுதந்திரப் போராட்டம் என்பது
தமிழர் சுதந்திரப் போராட்டம் என்பது
தமிழர் சுதந்திரப் போராட்டம் என்பது

தமிழர் சுதந்திரப் போராட்டம்

தமிழர் சுதந்திரப் போராட்டம்

தமிழர் சுதந்திரப் போராட்டம்

தமிழர் சுதந்திரப் போராட்டம்

தமிழர் சுதந்திரப் போராட்டம்

தமிழர் சுதந்திரப் போராட்டம்

தமிழர் சுதந்திரப் போராட்டம்

தமிழர் சுதந்திரப் போராட்டம்

இயற்றமிழாசிரியராகிய

கோ - இராசகோபாலபிள்ளையவர்கள் மாணாக்கர்

இராயபுரம்-சேணியப்பநாயகர் இயற்றிய

எண்சீர்க்கழி நெடிலாசிரிய விநந்தம்.

சுவதிலதமென வொளிர்சூர்க் குரவனன்றேறற்-சுத்தஞ்
னிய மாயத்தூர்ந்து துறைகாணா, அவதியிலா துறைதரும்வே
தாந்தசாகை - யருமறையி னினுகாறும் யாவொளித்தந்தார்,
பவவலையாற் பவவமதைப் பாயமுடிப்பெய்த - பதமலரோன்
எதார்த்தவாதப்பேர்நூல்வணந்தான், தவவாடிவந்தாழ் சொப்
பிரகாசதனிச் சுடமோ-தகவுருக் கொண்டுற்ற சச்சிதானந்தன்
மன்றோ.

திருமயிலை-வித்வான்

சண்முகம்பிள்ளையவர்கள் மாணாக்கர்

மணவூர் - முநிசாமிமுதலியார் பாடிய

நேரிசைவேண்பா.

நானாகா ரன்சச்சி தானந்த னானிலத்திற்
முனா தரவிற் றகவுரைத்தான்—தானாம்
பதார்த்த நிலையைப் பகுத்துணர்த்த வல்ல
வெதார்த்தவா தத்தை யியைந்து.

உ

இந்நூலாகிரியர் அடி யார்களில் ஒருவர்
பவழை. தங்கவேல் ஐயரியற்றிய

நேரிசை வெண்பா.

அறிவின்பக் தாளை மனபூதி பெற்றுப்
பிறிதென்ப இன்றிப் பிறங்கும்—நெறியொன்
நெடுத்தியம்பு மாயிவ் வெதார்த்தவா தத்தைப்
படித்தானர்ந்தார் வெல்வர் பனை.

விருத்தம்.

இன்னன மாயதேதா நினைவி தூவியேந்
தன்னனு பூதியிற் சாற்றின னீசுர்
நன்னகர் சச்சிதா நந்த னங்குந்
அன்னவ னாடிபணிக் தரியவி டுடைபாம்.

இந்நூலாகிரியர் அடி யார்களில் ஒருவர்.

ஆறுமுக முதலியார் இயற்றிய

நேரிசை வெண்பா.

பைதவா தத்தின் பிணக்ககல காங்குமா
மெதத்தி னுட்பொருளு மீதேதாங்க—மீவாதுப்
தார்த்தவாத மிந்நா விவரத்தளித்தா வெந்தே
தார்த்தசூசி தாந்தா னின்ம.

சீவனம்.

எ த ன் த வ ன த ம்.

—உருவனக்கம்—

சொருவனக்கம்.

மென்மலர் தத்தவத்தை மலர் தத்தனைக்
கனகமக கானவிது கார்த்திகை—தன்னியதா
கானகமத்தி வினமுனத்த வேகவி பூசனத்தின்
தன்னுமலர் தத்தனை தனை.

(2)

சொருவனக்கம்.

மென்மலர் தத்தனைத் தன்னேதன் தன்னேதன் மலர் தத்தனை
தன்னே தன்னேதன் தன்னேதன் தன்னேதன் தன்னேதன்
தன்னேதன் தன்னேதன் தன்னேதன் தன்னேதன் தன்னேதன்
தன்னேதன் தன்னேதன் தன்னேதன் தன்னேதன் தன்னேதன்

(3)

தன்னேதன்.

மென்மலர் தத்தனைத் தன்னேதன் தன்னேதன் தன்னேதன்
தன்னேதன் தன்னேதன் தன்னேதன் தன்னேதன் தன்னேதன்
தன்னேதன் தன்னேதன் தன்னேதன் தன்னேதன் தன்னேதன்
தன்னேதன் தன்னேதன் தன்னேதன் தன்னேதன் தன்னேதன்

(4)

தன்னேதன்.

தன்னேதன் தன்னேதன் தன்னேதன் தன்னேதன் தன்னேதன்
தன்னேதன் தன்னேதன் தன்னேதன் தன்னேதன் தன்னேதன்
தன்னேதன் தன்னேதன் தன்னேதன் தன்னேதன் தன்னேதன்
தன்னேதன் தன்னேதன் தன்னேதன் தன்னேதன் தன்னேதன்

(5)

1. The first thing I noticed when I stepped
out of the car was the smell of the sea. It was
a fresh, salty breeze that carried the scent of
the ocean. The sun was shining brightly, and
the water was a deep, vibrant blue. I had
never before, and I was sure I never would
again. The water was so clear, I could see the
bottom of the pool. It was a beautiful sight,
and I was sure I would never see it again.

On the 1st of January 1900, the following persons were present at the meeting of the Board of Directors of the American Red Cross Society, held at the Hotel New York, New York:

[illegible]

1/10/97 O.
... ..
... ..
... ..

The first group of people who are
 interested in the subject of the

1. Information must be accurate and relevant.
 2. Information must be clear and concise.
 3. Information must be easy to understand.
 4. Information must be easy to find.

[illegible]

நூல்.

மெல்லுருவாய் நின்றழர்ந்து மெல்லுருவி மெய்யாக
மெல்லுருவாய்ப் போகு மதியல்லவாய்—மெல்லுருவை
பெய்தெய்தினை சுற்றம் பெய்தி நின்றவெய்தி.
மெல்லுருவி மெய்யாக விலை.

(1)

நிலை முதலான கருவு வருவகை
மெய்யு அய்யுக்கா விலைவாமை—மெய்யு அய்யு
கருவு மெய்யுருக்கை கருவு விலை மெய்யு அய்யு
கருவு மெய்யு அய்யு விலை.

(2)

கருவாய் மெய்யுருக்கை கருவாயின் மெய்யு
கருவாய் மெய்யுருக்கை கருவாயின் மெய்யு
மெய்யுருக்கை மெய்யுருக்கை மெய்யுருக்கை
மெய்யுருக்கை மெய்யுருக்கை மெய்யுருக்கை.

(3)

மெய்யுருக்கை மெய்யுருக்கை மெய்யுருக்கை
மெய்யுருக்கை மெய்யுருக்கை மெய்யுருக்கை
மெய்யுருக்கை மெய்யுருக்கை மெய்யுருக்கை
மெய்யுருக்கை மெய்யுருக்கை மெய்யுருக்கை.

(4)

மெய்யுருக்கை மெய்யுருக்கை மெய்யுருக்கை
மெய்யுருக்கை மெய்யுருக்கை மெய்யுருக்கை
மெய்யுருக்கை மெய்யுருக்கை மெய்யுருக்கை
மெய்யுருக்கை மெய்யுருக்கை மெய்யுருக்கை.

(5)

மெய்யுருக்கை மெய்யுருக்கை மெய்யுருக்கை
மெய்யுருக்கை மெய்யுருக்கை மெய்யுருக்கை
மெய்யுருக்கை மெய்யுருக்கை மெய்யுருக்கை
மெய்யுருக்கை மெய்யுருக்கை மெய்யுருக்கை.

(6)

மெய்யுருக்கை மெய்யுருக்கை மெய்யுருக்கை
மெய்யுருக்கை மெய்யுருக்கை மெய்யுருக்கை
மெய்யுருக்கை மெய்யுருக்கை மெய்யுருக்கை
மெய்யுருக்கை மெய்யுருக்கை மெய்யுருக்கை.

(7)

பங்குவத்தா லன்றிப் பகரா விதியாயிற்
பங்குவத்தா லன்றிப் பலவாகா—பங்குவமுஞ்
சேட்டைடயா லன்றியெங்ஙன் சேட்டிக்கு மாங்கனையு
சேட்டியா லன்றி யிவா. (௨)

சேட்டை யறுப்பிலிக்குச் சேட்டிப்ப தெங்கே
சுட மொ லன்றியுண்டோ வெங்கேனுஞ்—சேட்டை
புரிவானிற் காணுப் புர்பொருளிற் காணின்
மருணியி வாரா மதி. (௩)

புரிவானிற் காணும் புதுமைதா னுண்டோ
புரிவானின் வேறே புதுமை—புரிவான்
புர்தலான் டொன்றோ புரிதலுனின் வேறே
வரிதற் தென்ற வறிந்து. (௪)

புரிதலு னென்றேற் புர்பொருளு டொன்றோ
புரிவானைக் காணிற் புதுமை—விருவகையங்
காணினிலை யொன்பயோற் காணு முனமுண்டோ
காணினிலை யொப்போதுங் காண். (௫)

காணி னுலயிலை காணு விடத்துண்டேற்
காணி னிலைநிறிதராக் காண்பானேன்—காணு
மறிவாமை யானே யறிவுருமா கம்மை
யறிவாயுங் காணோ யுண்டது. (௬)

யறிவாமை யாதோ வறிவானின் சேட்டை
யறிவாங் தேதென்னி னாற்றன்—றறிவே
யறிவாதே வென்னி னறிவாப் பொருளான்
றறிவொருந் மன்றென் றதி. (௭)

காணுமை நுன்றங் காணுமை மேடுதன் னுங்
காணுமைக யித்தன் னுங் கண்டாயோற்—காணுமை
முன்னையன்றி யுண்டோ யுள்தல் விசுவிக் குப்
யுள்தல் யன்றி யுண்டாதுங் புண். (௮)

காண்பா னறிவெங்ஙன் காணுலகந் தாமறியா
காண்பானுட் டோற்றுலகேற் காணுவே—மாண்பறிவித்
சத்தாதி யைந்துஞ் சடமாதி யைந்துலகி
னோத்தே யிருப்பதுநீ யோர். (௪௩)

ஒருபோது தோன்றி யொருபோது தோன்றுப்
பெரிதா முலகப் பிரமை—யிருபோதும்
நாமிருக்க நம்மையே நாங்கண் டிழனிவேயேற்
காமமயக் கொங்கேசீ காண். (௪௪)

எல்லாம் வெளியொளியா யேகவறி வாமென்னி
னெல்லாப் புலன்காண மில்லாமே—யெல்லா
முபாதியா னென்னி னுபாதிவரு வானே
னபாவத்தா னுமென் றறி. (௪௫)

ஒருபோது தூல மொருபோது சாயை
யொருபோது பாழிவ் வுலகம்—நிஃபோதும்
மாளுத நம்மயக்கோ மாறு மதனியல்போ
தேருத தென்கொண்டோ செப்பு. (௪௬)

உலகுக்கேற் தூல முளதோ ஷணர்வீவ்
வுலகுக்கேற் சாயை யுளதோ—நிலையுணர்வு
பார்க்குரித்தேற் பாழென்னிற் பார்க்குமோ பாரா
பார்க்கிலுணர் வன்றியுண்டோ பார். (௪௭)

தூயவுணர் வன்றியுண்டேற் தூலாதி தோற்றங்க
ளாயவவை யன்றியுண்டா மாகுலகம்—காயத்
கதம்புறத்திற் காண லறிவன்றி யுண்டோ
வகம்புறநீ யாகா தறி. (௪௮)

அறிவுக்கேற் றோற்ற மணுகுமசத் தாதி
மறிவுக்கு வேறெனிணு மாகா—பிறிதென்றூற்
காரணந்தான் யாதென்னிற் காரணநீ யாமுன்னிற்
காரணநா னுமோ கரை. (௪௯)

தூலாதி நீயாயிற் தூலாதி யாய்த்தேதான் றுந்
தூலாதி யாகாயேற் றேன்றாவே—சிலமாஞ்
சிற்சொருப நீயாயிற் சிற்சொருப மாவின்ங்குந்
தற்சொருப மேதான தால்.

(22)

சாக்கிராதி நிட்டையினிற் றுனே யிவைகண்டாய்
சாக்கிராதி நிட்டையுந் தானாகும்—சாக்கிராதி
தோற்றமன்றி யில்லையாற் சொல்லவிட மெய்ங்னே
வாற்றலினு சத்தியமே யாம்.

(23)

அறிபொருளை யன்றி யறிவுதயங் காணென்
அறிபொருள்வே றன்றென்னி னுமோ—வெறியா
கயிற்றாவு வேனோநின் காட்சிதான் வேனோ
கயிற்றாவு போலயினங் காண்.

(24)

அறிவுருவ மென்னி னசத்தாதி யாகு
மறிவுருவ மாமென்னி னற்றே—புறங்காணிற்
காணும்வகை யெய்ங்னே காட்டுமவ னுலன்றிக்
காணாயன் னுனெனீ காண்.

(25)

காட்டு மவனோடு காணாமவ னிரண்டோ
காட்டமொன்றே யாயினும்பொன் னாடாவே—காட்டாததன்
சத்தொன்றே யாயினுந்தன் சத்தி பலவாமே
சத்தொழிய வுண்டோ தவிர்.

(26)

விசேட சம்பாடனை.

மண்ணுடலை காணு மதித்துக்கா மப்பொயா
னென்னி யிடி வேனை நீடேற்றே—யண்ணலே
சத்தமுத லேத்தறியுந் சத்தியதற் கில்லையாற்
சத்துருவ மேதாகுந் தான்.

(27)

ஐந்தறிவுந் தாமென்னி னைந்தாவ தேதறிவுக்
கைந்திடச்சேட் டைக்குணத்தா னைந்தாமே—விந்தவெளி
பத்தோ திசையதனாற் பார்க்கி னுணர்வெளியா
மொத்ததுநீ யாமென் னுணர்.

(28)

உத்தரணியின் மெய்யே பொருதொழில் கிவ்வையு
பற்றுமனம் தானென்றிற் பாடமோ—சொத்திதல்
பெறுத்தோ பித்தினை வெறுதாபிது வுன்னுள்
செழுத்தோகன் கவ்வோ கிவ்வ.

(120)

இத்தறிவுத் தானே மறியா நனையன் றி
யைந்தறிவு மான உதியே—யெத்தவறு
வாணி னதுவாய் கனத்திற் பலவலகா
வீணில் வழங்கிகன் விளம்பு.

(121)

பாலன் கனத்தியோலும் பாவனையால் வடித்தல்
பாலன் கனத்தயாகா பாவனவந்திதம்—தால
முதலோ செயலினை முற்றுணதல் செவ்வோ
வெறுதாபிது மறிநிற் விது.

(122)

அருவப் பொருள்க் கறியப் பாடத்தே
அருவப் பொருளென் குணமு—முன்ன
னறித்து மறியா மனநிலைநு கிவ்வான்
மறத்துருவப் பெற்றுன் மனம்.

(123)

இயா வதுமெய்யே யாக்குருவம் வானே
பொய்யா மனவயெய்க்கன் போத்தெனிற்த்—தொய்யா
வருவால்ல செந்த வருவால்ல பூதத்
துருவால்ல வானா மே.

(124)

அவ்வடிவு போலக் கறிகதறி யாதென்றே
யவ்வடிவே சத்தென் தறிதலா—வவ்வடிவுக்
கன்னியாழ மன்றம் கறிவே சடவத்தா
மன்னதும் பொய்யென் தறி.

(125)

அன்னதுப்பொய் யென்னி னனைத்துருவம் காண்பதென
கன்னதுமய் யென்னி னறியடா—தென்னி
யிருவகையு னேதுண்மை யிருணர்வ தன்றி
யருவருவங் குண்டாயி னேது.

(126)

2- ஸார்வோவரியே ஸார்வத்ரீ யஸ்ய நாமஸ்ய பிஷ்ஞு
ஸார்வோவரி சேய்ஸாக்ரமம் காது-புஸ்ய சக்ரமஸர்
ஸார்வோவரி சித்ரபாபிடமெவ் சேய்ஸாக்ரமம்
ஸார்வோவரி சித்ரபாபிடமெவ் சேய்ஸாக்ரமம்

2) உலகமே தனதெனத் துறந்து, தன்னை
உலகமாய் ஆக்கித் துறந்து—உலகம்
தன்னைத் துறந்து, தன்னைத் துறந்து
தன்னைத் துறந்து தன்னைத் துறந்து.

நித்திரைக்குப் பின்னாலேயே காலை உணவாகவே
உணவாகவே கொண்டு உண்பதே—உண்பதற்காக
கொண்டு உண்பதற்காக கொண்டு உண்பதற்காக
உண்பதற்காக கொண்டு உண்பதற்காக.

புதுவட்டி மூலம் கிடைக்கின்ற வருமானம் செலவு செய்து
புதுவட்டி மூலம் கிடைக்கின்ற வருமானம் செலவு செய்து
புதுவட்டி மூலம் கிடைக்கின்ற வருமானம் செலவு செய்து
புதுவட்டி மூலம் கிடைக்கின்ற வருமானம் செலவு செய்து

தமிழக அரசு சார்பில் தமிழக அரசு
தமிழக அரசு சார்பில் தமிழக அரசு
தமிழக அரசு சார்பில் தமிழக அரசு
தமிழக அரசு சார்பில் தமிழக அரசு
தமிழக அரசு சார்பில் தமிழக அரசு

1. பெரிய அளவு பெரிய அளவு பெரிய அளவு
பெரிய அளவு பெரிய அளவு பெரிய அளவு
பெரிய அளவு பெரிய அளவு பெரிய அளவு
பெரிய அளவு பெரிய அளவு பெரிய அளவு

[illegible]

அவ்வாறே எனென்றி னனுவநிலின் னெநிலை
யவ்வாறு முன்காணி னுந்நுண்டோ—எவ்வாறு
மெப்போதும் பார்த்திருக்கி னெப்போதும் சித்தொருபு
மெப்போது மெவ்வாறு மீள்.

(சு.க)

நீரணத்தைக் காணுது காரியத்தைக் கண்டினைத் த
வாணத்தின் கம்மதமோ வாகாதேத்—புரணமாம்
சித்தொருபுத் தானே சிதாபாசன் குனென்றித்
சித்தொருபு மாமோ சினைத்து.

(சு.க)

சிதைவுக் கிடமில்லை சித்தொருபுத் தன்னித்
புதைவுக் கசைவு புகாதே—சிதைவாகக்
காணி னுணர்வெளியாக் காணி னவ்விதாழியும்
வீணித் புறம்போக்கு விட்ட.

(சு.க)

அகம்புறந்தா னெங்கே யனைத்துவது மெக்கே
யிகபாந்தா னெங்கே யிலையே—கககெளியாக்
காணு முனமுண்டு காணு தலைவொர்க்கு
வீணுர வீணில் வினமுத்து.

(சு.க)

கனவில் விழித்தோர்க்குக் கண்டனமெம் மாமெம்
கனவில் விழித்தோர்க்கு கண்ணு—பகைத்துணை
யென்கு ஸெதுமெய் யெதுபொய் யெனவாய்த
னென்கு முனக்குறுதி காடு.

(சு.க)

எல்லாந் சுயஞ்சோதி யென்பதுதான் சத்தியமே
எல்லா பிரவியாதி யென்செய்யா—வில்லாதி
னெப்பொருடான் கண்விளங்கு மேதே தெதுசெய்ய
மப்போ நிலையே யது.

(சு.க)

முதலீ விகாரிக்கு முற்றுலக மாங்கே
யதனாந் சுயஞ்சோதி யாமே—கதிராதி
யென்னி னதுவாமோ வேகபரி பூரணமா
யுன்னி லதுவா யுறும்.

(சு.க)

உநிலைவிட் டொன்று மறியப் படாதே
லநிலை யறியா தறியின்—பிறிதாரு
யப்போ துணைக்காணி னப்போதும் வேறில்லை
யெப்போதும் காணி லலை. (௨௦)

என்னுனை யென்னுனை யெகபரி பூணமா
யென்னென் சுயஞ்சோதி யென்றறிந்தேன்—இக்கா
ணிலத்திப்பா னீர்போ னிலையுறிந்தேன் (வேறாய்த்
தொலத்ததற்கா னென்னியழுத்த சொல். (௨௧)

நிலையுறிவு தானுன்னி னின்றொன்றே குறோ
நிலையுலகா னென்னி னிகழா—நிலையுறவுத்
தூக்கம் நிரூப்பானென் சாதனமென் லீனாக்கோ
தாக்குவிட யத்தவிப்பாற் றான். (௨௨)

விடய முளவாக வீண்தா தனையென்
விடயாகக் கண்டியுண்டோ வேறே—விடயாதே
யப்பாறான் கண்டி குக்க வெப்பாற தா னிலையென
தப்பறிமாழி யாமெ தவிர். (௨௩)

என்ற லறிவன்றி யெங்கே விடயாகக்
யின்றேறல் விடயந்தா னில்லாளுந்—தூன்றாகக்
யெப்போ தறிவிலலை யெப்போ நிலையிடயம்
யப்போது யிலலை யிலவ. (௨௪)

என்று மறிவிலலை யென்ற லெதெகவன்
தன்று விடயாகக் துய்த்தலையே—தன்றுறக்கத்
தொதித் தனவங் குணத்தெழுந்து சொல்வதெது
புதப் பறக்கம் புதல். (௨௫)

உத்குணத்து சொல்வது தப்போ தறித்தலெமே
ல்குவிழித் தொதலெஃ திவ்வறிவேற்—பாக்காயின்
தப்போதில் கெவ்வண்ண மிச்சொரு னத்திரியை
யப்போதம் கெவ்வண்ண மாம். (௨௬)

ஆங்கே விழித்தோருக் கவ்வுருக்கள் பொய்யாரு
யிங்கே விழித்தோருக் கில்லையே—யிங்குருக்கள்
பாழான போதிலையேற் பாழில் விழித்தோர்க்குப்
பாழும்பொய் யாமேநீ பார்.

(௧௩)

மாணாக்கள்கூறல்.

எப்போதுஞ் சாட்சியா யெங்கு மொருபடித்தாய்த்
தப்பாது மாளுது தானறியு—மெப்போதுங்
கண்டவனை யாகாது காணு மிசையத்தை
விண்ணொக்கக் கண்டேன் விழைந்து.

(௧௪)

அவ்வறிவி லெவ்விடய மாரு மெனவறிந்தே
னவ்விடய மாங்கே யழிதலா—லவ்வறிவில்
வேறுருவு மாகா விழைவொழிவி னைக்காணிற்
தேறுமறி வேயொளிருஞ் சென்று.

(௧௫)

தின்னிடத்திற் றானே சராசரமாய்த் தோன்றிகின் று
தன்னிடத்தைக் காணிற் றளிச்சுடராம்—என்னோ
யறிவிற் புறங்கானோ னன்னியமுங் காணோ
னறிவின் மயக்கனைத்து மற்று.

(௧௬)

அறிவாவ தின்ன தறிந்தேனோ நின்று
லறிவுக்குக் கைம்மா றறியேன்—பிறிதொன்று
மென்றா னனவி னிலக்கணந்தா னென்னைபொனப்
பொன்றா திருக்கும் பொதிந்து.

(௧௭)

எதைநீ யறிவென்றா யேகவெளி தன்னை
யெதைநீ வெளியென்றா யென்ன—விதையாத்
தெரிவுமய மாமதனைச் சித்தத்துட் டேனைத்
தெரியவஃ தெங்ஙனோ செப்பு.

(௧௮)

உணர்வெளியே சீவ னுணர்வெளியே வீச
னுணர்வெளியே பாசத் துவகை—யுணரி
னுணர்வெளியே தூல முணர்வெளியே சாயை
யுணர்வெளியே பாழங் குறும்.

(௧௯)

உணர்வெளியா மீண்டங் குபாதி விளக்க
முணர்வெளியின் வேறன் ஞெளிரு—முணரி
னுபாதி மயக்கா லொழியாப்பாழ் போலா
மபாய நமக்கெங் கறும். (கூச)

நன்மையு முன்னிலையுந் தானே படர்க்கையுமா
யன்மையுமாய் நின்றதெங்கு மவ்வெளியே—தொன்மையதாய்
ஆண்பெண் ணவியென் றனேக விதமாகக்
காண்பனவு மவ்வெளியே காண் (கூடு)

இச்சாளு னகந்திரிய மிவ்வெளியே யவ்வுருவும்
நிச்சயமாக் காணனவு நீங்காவே—துச்சமறக்
பல்கிணர்ந்த காட்கிக்குக் காணு வத்தன்றிப்
பல்கிணர்ந்த வாசனையும் பட்டு. (கூக)

துச்சமநீர் வாச்சியமும் தொல்லுலக நீத்தியமும்
வச்சமயத் தோர்க்கெங்ங னில்லாகும்—நிச்சயமா
யவ்வெளியே தானென் றறிந்ததுவா மாளுடர்க்
கண்கண்ண மாளு பினைவ. (கூஎ)

பித்தறிவும் போழிவுஞ் சித்திக்கு னவ்வெளியே
முத்தறியாய் நின்னீழர்க்கு முட்டி லேயே—கத்தறகு
லாய பாயனென்ன யாகாத போதறிவாய்த்
துயலவ மீனயர்க்குஞ் சொல் (கூஉ)

இவ்வெளியின் வேற்றுமைபோ லிக்குருத்தான் கொள்வதனை
யவ்வெளியாய்க் கண்ட ருக்கி னுங்கதுவா—மிவ்வாறு
காணி னுணர்வெளியே காணர்க்கு வெட்டேனப்
புணரிப் பொறுத்தார்க்குப் பேரம். (கூச)

புதுதானே கூடத்த னேதோ பிரமம்
வதுதா னாய்க்கெனனி னெங்கும்—புதுதாகப்
பார்க்குந் தெரிவுதனைப் பார்ப்பதுதான் கூடத்தன்
யார்க்குந் தெரியா துது. (எ௦)

அத்தெரிவு தானே யகண்டபரி பூரணமாய்
எத்திசையுங் காணா திலகுமே—யத்தருண
மாகும் பிரமந்தா னவ்வெளியே தாளுத
லாகு மயிக்க மது.

(எக)

அவ்வெளியே கூடத்த னவ்வெளிதாழ்நேபிரம
மவ்வெளியே தானேக மாகுமே—யவ்வெளியி
லித்தனையுங் காணாதா ரெவ்விதத்தா லும்வழுக்கித்
தத்தித் தவழ்வாரோ தான்.

(எஉ)

எவ்வுயிர்தா னெம்முயற்சி யெவ்வாறு தான்செயினு
மவ்வவற்றா லின்ப மடையாவே—யவ்வெளிவிட்
டென்றா லஃதெங்ங னின்பறிவின் பாலதோ
வொன்றானு மில்லை யுணர்.

(எங)

அவ்வறிவே யெவ்விடய மாயிற் கிடையாதோ
வவ்விடயந் தானே லழியுமோ—வவ்விடயத்
தின்புற் றிருக்கிலையோ வின்புற்றா லேனலைவர்
துன்பக் கடலின்கட் டோய்ந்து.

(எச)

துன்பமறி யாவிடயந் துய்ப்பாரு மில்லையோ
துன்பமறி யாவிடயஞ் சொல்லளவே—யின்பமிலை
யப்போதப் போதிலையோ வப்போதப் போதுளதின்
பப்போலி யன்றோ பகர்.

(எடு)

அவ்வின்ப மாறிலையே யவ்வண்ணஞ் சொல்வானே
னெவ்விடயந் துய்ப்பானே னென்வேண்டி—யெவ்வெவரு
மெப்போ துபசாந்த மெய்துமென வேண்டியே
லெப்போ தெவரடைந்தா ரில்.

(எசு)

ஏனோ விடயத்தி னின்புற்றிருப்பார்க
ளேனோ திருத்திதா னெய்திலரோ—வானோரு
மெய்திலரோ வென்னி னிடையுறெப் போதிலர்தா
மெய்தாரோ யாரு மிதில்.

(எஃ)

எய்தினர்போ லேமாந் திருப்பர் வினைவறியார்
எய்தா தறிவன்றி யெங்கேனு—மெய்துமெனின்
மூடப் பிதற்றுகு முற்றுணர்ந்தோர் சொல்லாரோ
நாடு மெலும்பதுபோ னாய்.

(எஅ)

எதார்த்தவாதம்.

அவ்வெளியே யின்பமெனி னவ்வெளிவிட் டேனலைவர்
அவ்வெளியைக் கண்டங்க ளாக்கினதால்—அவ்வுணர்வும்
ஆங்கவைபோ னின்றுணரு மாங்கதுபோ லாமின்பம்
ஆங்கவையின் றோரமை யால்.

(எஆ)

நினைப்பு மறப்பிடத்தி னீங்காக் கனவி
லனைத்துருவு மாயழியு மாங்கே—தினைத்துணையு
மில்லாச் சுழுத்திக்க ணெவ்வுருவும் போயினவோ
எல்லாம்போந் தாலன்றோ வில்.

(எப)

நினைப்புமறப் பென்னை நிறைவெளியைக் கொண்டங்
கனைத்துருவுங் கோட லழிதல்—அனைத்தென்னிற்
செய்வான் கருவி செயலிடந்தான் காலமொடு
செய்பொருளா றெங்கேநீ செப்பு.

(எக)

செய்வான் முதலாறுஞ் சேதனமில் லாவெளியின்
மெய்போலத் தோற்றலன்றி வேறில்லை—ஐயாகேள்
பந்தமுத்தி யெங்ஙனோ பாவனைதா னெங்ஙனோ
அந்தமற் றவ்வெளியே யாம்.

(எஉ)

பந்தமுத்தி தானென்னை பாவனையா லொத்துண்ணல்
முந்துபந்த மில்லாமை முன்னுங்கா—லிந்தவகை
காணி லுணர்வொளியே காணா விடத்தவையே
காணிலிரண் டம்பொய்யே காண்.

(எங)

இருவகையும் பொய்யென்னி னேதோதா னுண்மை
யொருவகையு மாகா தொளிர்வை—சரியாகு
முற்றுணர்ந் தோர்க்கென்னின் முற்றுணரா ருண்டேகாண்
அற்றதுநீ யாங்கே யறை.

(எச)

எவ்வுயிரு மவ்வொளியே லின்பந்தான் சத்தியமே
அவ்வுயிரி லவ்வொளிகண் டாங்கிருப்பர்—இவ்வகை விட்
டெவ்வுருவு மாயலைவ ரெவ்வெவரு மவ்வொளிதான்
அவ்வகையு மாங்கே யறும். (அரு)

எல்லாரு மவ்வொளியே லின்பந்தான் வேருமோ
எல்லாரு மின்பமே யீங்குணரார்—நல்லோர்
அறிந்ததுவாய் நிற்ப ரகலாரெஞ் ஞான்றும்
பிறிந்துலகைப் பேசார் பிறர்க்கு. (அரு)

அறிவைவிட் டின்ப மடையப் படாதேல்
அறிவின்ப மாக வமையும்—பிறிவின்றி
இத்திறந்தா னெச்சமயுத் தென்றுமிலை யுண்டாயிற்
பித்தர்போற் பேசார் பிறழ்ந்து. (அரு)

சிற்றறிவும் பேரறிவுஞ் செல்லளவு நீங்காவே
சிற்றின்பம் பேரின்பஞ் சிந்திக்கி—னிற்றதெனக்
கண்டிலையோ வின்பநிலை காணி னறிவளவே
விண்டாருக் குண்டாகும் வீடு. (அரு)

ஆசைக் களவின் றகிலமுழு தாளினுமிங்
காசைக் களவுண் டறிவானின்—ஆசைக்
கறிவே சுகசாந்தி யாங்காங்கு காணின்
அறிவா நிறைவே யது. (அரு)

ஏதுக் குறக்கந்தா னேதுக்குச் சாதனங்
ளேதுக்குச் சம்மா விருக்கையெனி—னேதுஞ்
சுகமடைவா னவ்வெளியிற் சொல்வினது வொக்கும்
அகமமதை யங்கே யறும். (அரு)

ஆனந்த மேபிரம மாமறிவு கூடத்தன்
ஆனந்தப் பேறறியா ராங்குரைப்பர்—ஆனந்தம்
அவ்வறிவுக் கன்னியமே லத்துவிதத் துக்கானி
எவ்விதத்தா லய்வா ரிவர். (அரு)

தானறிவா னந்தமொழி யாகுந் தற்காணார்
தானறிவென் பார்சொல்லார் தற்கண்டார்—தானாகுஞ்
சங்கற்ப சாலச் சகத்தோற் றாவறிவென்.
றிங்கற்பங் காணு ரிவர். (கஉ)

உணர்வெளியின் வேறே லுலகந்தா னின்ப
முணர்வெளியின் வேறென் றுரைப்பம்—உணர்வெளியைக்
காணாத நிச்சயத்தார் கண்டாளைப் போலுரைப்பர்
காணமை யால்வேறே காண் (கங)

கண்முடி கட்டுதவுங் கட்டுரைத்த வந்நிலைதான்
கண்முடா வாருடர் கண்ணெங்கு—நண்ணுதலால்
இப்படிதான் சொல்லாரே யேகபரி பூரணமா
யப்படிதா னங்கே யமைந்து. (கச)

ஆனந்தா தீதத்தி லவ்விரண்டுங் கண்டிலமேல்
ஆனந்தா தீதந்தா னவ்வொளியே—யீனந்
தருகின்ற தத்துவமுந் தானுமொளி யாமேல்
வருகின்ற துண்டோ வலிந்து. (கரு)

அவ்வொளிவிட் டின்பமிலை யவ்வின்புக் கன்னியமன்
றவ்வதி தந்தானு மாயுங்கா—லிவ்வாறே
மீண்டுமொளி தானாகு மெல்லமெல்லப் போமியையுந்
தாண்டுமயக் கத்தவர்க்கே தான். (கௌ)

எப்பொருளு மெவ்விடமு மெக்கால முஞ்சிதைந்தே
எப்போதுந் தானு யிலகுமே—அப்பொருளை
நீரலையிற் சித்தனந்த நிச்சயிப்ப ரச்சகமு
நீர்வெள்ளத் தாற்றிற்கு நேர். (கௌ)

சிற்சோதி தானாகுஞ் சிற்சோதி யாமறிவு
சிற்சோதி யானந்தஞ் சிந்திக்கின்—அற்புதமாம்
இந்திரியஞ் சிற்சோதி யேகவெளி யாமளவும்
எந்தவிதத் தாற்போ மிவை. (கஅ)

குடவெளியு மாவெளியுங் கூறிரண்டோ கொன்றித்
குடவெளிநோக் காவொன்றே கூடா—குடநோக்காத்
கூறிரண்டு போலுடம்பாற் கூறுசெய்த் கூருமே
நறில் சுயஞ்சோதி யின்று. (கூசு)

சிவரூபம் கடுகையொளி செழுகடா மென்னித்
நவச்சக்தி தானந்தந் தானா—மவத்திற்பான்
பேதிப்ப தென்கொண்டோ பேருலகப் பேதததை
செதிக்க வன்றோ தெளிந்து. (கூசு)

ஆனந்த மேவிரம மாமென்னிற் சூனியமோ
ஆனந்தந் தானே யறியுமெனி—ஆனந்தஞ்
சிற்சொருப மாகாதோ சிற்சொருப மாமென்னிற்
கற்பிப்ப தேனோ கரை. (கூசு)

கற்பிப்ப தின்றாயிற் காணோமே செவிடத்
தற்பமுந்தா னின்பமெனி லாராய்து—தற்காணி
னில்லாமை தானுண்டோ வெங்குந்தா னாகாதோ
புல்லாதோ வெங்குந்தான் போந்து. (கூசு)

புல்லா தெனினுருவப் போதத்தா லெவ்வருவம்
புல்லா திருக்கினன்றோ புல்லாது—புல்லுமென
சிற்சொருப போதத்தாற் சிற்சொருப மேயியல்லா
தற்சொருப மாகாதோ தான். (கூசு)

எவ்வருவுந் தானாமே லெவ்வயிருந் தானாதம்
அவ்வருவிற் தன்னுருவ மாயங்கால்—வெங்கேவோ
மன்னுருவா லொன்றிறனும் வாதிப்பே னில்லைபெனின்
நண்ணிலில தாமோ கவில். (கூசு)

தன்னுருப்போ லெவ்வருவுந் தானுருந் சத்ததந்
தன்னுருப்போற் பாவிக்விற் சத்தியமே—தன்னுருப்போ
சின்னாள் பழக்கம்போற் சிவன் சைகத்தாகும்
பன்னாள் பழக்கத்தாற் பார். (கூசு)

இதுபோலும் நிற்கொருப மெய்யுயிருந் தானேன்
அதுபோலு மொன்றென்ப தாகும்—இதுகாணுந்
சொல்லுண்மை ஞானத்தாற் சொதிக்கி நெருன்றேதான்
இல்லாது மைய மீனி. (௧௦௦)

நின்றா வந்தமுயிர் கச்சிதா வந்தபிதை
நின்றா வந்தமே தானுலகும்—அச்ச
தனெய்வஞ் சாதுறு தன்னுடம். சிற் காண்பார்
பின்பினை நன்றே பிறழ்த்து. (௧௦௧)

இஞ்ஞனந்தா நெருத்திலேயே மெய்யுயிர்கட் கொன்றபொல
அஞ்ஞனத்தா னென்னினையொள வான்மாலை—பெய்க்காது
கண்டாங்கு முஞ்ஞனமுந் கண்டங்கா னொங்கொன்றிற்
கண்டாங்கொன் தன்றே விளம்பு. (௧௦௨)

இஞ்ஞனத்தாக் கற்பித்ததி லேற்று முயிர்க் முன்
கண்டாங்க் கிம்மான்று மாயறனை—பஞ்ஞனம்
முறையற் நிற்றிசென்டே மொன்றாது மிப்படித்திற்
கொள்ளிலை மய் நிபுண்டே வெறு. (௧௦௩)

உயாது மயக்கத்தா னுற்றுமாய கொக்கத்
கயாவ மீலையிழப்பாற் றேன்—கயாவஞ்ஞன
கொக்கது மொத்திருக்கு மெய்யுயிருந் கத்திபா
தயாவமே கயாவனை தான். (௧௦௪)

நம்பார்களை நம்பென்கை காடி வதனியல்லே
கம்பார்களை தேக்கா னுடாம—தம்பாத்தா
தேக்கத் கொன்னிலது தேக்குரை கண்டாத்தா
வகதே கத்தாலைன் தென். (௧௦௫)

சிற் சொதி காணளவுந் செல்லாதிப் பேதபெனத்
சிற் சொதி கண்டாங்குந் செல்லாதென்—சிற் சொதி
கண்டித்தந் கண்டாருக் கெக்கேதா மெப்பேதம்
கவ்வாது சொத்துமே மீல் (௧௦௬)

கீற்பனைக ளற்றவொளி காரணமு மற்றவொளி
யற்புதமாய் நின்றவொளி யாயுங்காற்—கிற்சொருட
நானு விளங்குமொளி நாதங் கடந்தவொளி
தானேதா னாகுமொளி தான். (கக௯)

எப்போதுங் காணுதா ரிவ்வொளியைக் கண்டளவில்
எப்போதுங் காணுத வின்பத்திற்—றப்பாது
முழங்கிக் கிடப்பரெனின் முழங்கி னு ரேன்விடயந்
தாழ்குவா ரந்தோ வதை. (கக௯)

எங்குஞ் சுயஞ்சோதி யேகந்தா னுமளவும்
இங்கிப் படியாவ னொன்னவோ—சங்கையொழி
யென்ற ரவனு மினியசுக மெட்டென்பந்
நன்றா யதைநீ நவில். (கக௯)

விடயாதி யெட்டில் விடயசுகம் யாதேஸ்
தடையில் சுயஞ்சோதி தன்னை—யிடைநடுவே
பல்லுருவ மாக்கியின்பம் பாவித்த னுனென்பர்
தொல்லுருவ மாணர் துணிந்து. (கக௯)

விடையமொடு கேவலமு மேல்வா சனையு
மடைமுக் கியநிசமெய் யான்மா—நிடையாத
அத்துவிதம் வித்தையிவை யானந்த மெட்டென்பஞ்
சத்தசத்தைக் கட்டறுக்கத் தான். (கக௯)

இச்சுகத்தைத் தற்சுகந்தா னென்றும் பிழையென்னை
மெச்சுவிட யத்தவிப்பான் மெய்யாகா—பொய்ச்சுமெனிற்
கேவலா னந்தமோ கேடுந் தெரிவிழப்பாம்
ஆவலுருப் பெற்றா லறி. (கக௯)

வாசனா னந்தமோ வந்தவிவற் நிற்கிடையி
னேசமக லாதிருக்கை நீட்டியா—தாசமதாம்
வித்தா முலகுக்கு வீணா மதுவன்றிச்
சித்தாமோ நீயே தெளி. (கக௯)

முக்கியா னந்தமோ மூழ்கா துலகத்தைக்
கக்கிய சோராக் கருதியே—யெக்காலு
பிர்ச்சிந்தை யாயிருத்த னீங்காமை யாலவித்தை
சிற்சொருபத் தாலன்று தேர்.

(௧௨௦)

பாடணையின் வாதணையா வில்லாமை யால்வெறுப்பால்
தாடணத்தி னுலிறப்பாற் றேன்றுமேற்—பாடணையா
தெக்கவலை தானறுதற் கேதுவென் போலியெனல்
எக்கருத்தாற் தற்குகமா மன்.

(௧௨௧)

நிசானந்தந் தானோ நிசமாகத் தன்னை
வசமாக் குறிகண்டு வாழ்த—னிசமாயின்
ஊசித் தொனையி லுயர்வானங் காண்பதொக்கும்
காசிக் கு மாகாது காண்.

(௧௨௨)

குறியிழக்கிற் காணா குறிகடந்த தன்னைத்
தறிபோ லிருத்துஞ் சமாதி—பிறிதாகும்
இந்நிலைவிட் டாலென்னி னெவ்வாறு தற்குகமா
முன்னிலைக்கு மேலா மொழி.

(௧௨௩)

அத்ததுமா நந்தமோ வாயுங்காற் தற்பிரியம்
பேர்த்துவிட யத்தின்பாற் பேதுறுமே—நீத்து
வெறுக்கின் வெறுப்பாகும் னீயாத தன்னை
மறத்தலா லாமே மயல்.

(௧௨௪)

தன்னைவிட வேறுண்டேற் றானின்ப மாகாது
தன்னைப் புறங்காணிற் றுன்னேவோம்—தன்னைத்தா
னெவ்விடத்தூங் கண்டக்கா லின்பந்தான் வேறில்லை
யிவ்விதத்தான் மெய்யா மிது.

(௧௨௫)

தனக்குப் புறம்பற்றித் தானின்ப மாகுங்காற்
தனக்குப் புறம்தேறு தானா—நினைக்குங்கா
லெல்லாஞ் சுயஞ்சோதி யேகவெளி தானாகா
தில்லாகு மின்ப மிதின்.

(௧௨௬)

அத்துவிதா னந்தமோ வான்மாப் பிரமமென
பித்துவித பில்லாமை யெண்ணுங்கா—லெத்தவித
பில்லாத சிற்சோதிக் கிந்நிலையுங் கற்பிதமே
இல்லாமோ ஏண்டாயி னிங்கு. (கஉ௮)

பின்டம்பின் டித்தபொருள் பேதம்போ லென்பவ்வித
அன்டம்பின் டங்கனிஞ் ஸாக்குவார்—கண்டித்து
நிற்கும் பொருளன்று நில்லாப் பொருளன்று
தற்பா வனையாலே தான். (கஉ௯)

வித்தியா னந்தமோ விஞ்ஞானத் தாமதுவுந்
தத்தொழி வாக்கியத்தாற் றுண்விளங்கும்—இத்திறத்தான்
ஆக்கையா லன்றியுயி ரார்தா னறிநிற்பார்
வாக்கியத்தா லன்றி வரா. (க௩௦)

வாக்கியத்தா லன்றியிது வாரா தெனன்மெய்யோ
வாக்கியமுஞ் சிந்தனையும் வந்தவிடம்—கோக்கி
ஹுணர்வெளியின் வேறன் றுணர்வெளியே யாமென்
றுணரினது கற்பிதமென் னோது. (க௩௧)

படிக்கசுவை நீர்க்குளம்போற் பாவிக்வி னுமேற்
படிச்சா தனவின்பும் பார்க்கிற்—நிடம்பேழும்
என்றா விதிலைய மெவ்விடத்துந் தற்கண்டால்
அன்றே யறுமென் றறி. (க௩௨)

தன்னேமற வாதிருக்கிற் றன்னேமறை யாமயலுந்
தன்னையிழந் தாலொளியுந் தானிழக்கும்—எக்கனே
இதுதா னறியாதா னென்கொண்டோ வாழ்பார்
மதியாதென் னோரார் மறந்து. (க௩௩)

சிற்சோதி பேதங்கள் செல்லளவு நீக்காபே
சிற்பேத வானந்தஞ் சிந்திக்கிற்—கற்பனைக
ளில்லாமே நிச்சயத்தா லில்லாகுந் தற்சொருபம்
கல்லாமை யாலே கரை. (க௩௪)

தன்னிடத்தி லெவ்வுயிரும் தன்னையவற் றின்பாலும்
தன்னிடத்தி லெவ்வுலகும் தான்காணின்—தன்னிலைதான்
எத்தனைதான் கற்றாலும் மெத்தவந்தான் செய்தாலுஞ்
சித்தங்கா ணர்க்குண்டோ செப்பு. (கக௮)

கண்ணிலான் மாங்களிச்சூக் கைக்கோ விழந்தாற்போ
லெண்ணமெலா மின்பொன்றுக் கெய்திழப்பர்—நண்ணுகக்
மெப்பொருளெங் கெவ்வண்ணம் மெந்நிலையென் றுயாதா
ரெப்படிதா னுய்வா ரீவர். (கக௯)

நின்கபா வத்தாலே நாடிப் புறங்காணேன்
நான்கபா வந்தானு நாடுங்கால்—வான்கமல
முன்பின் னிடைமொன்று முற்றுலக மில்லாமெ
நன்கமைந்து நாடப் பெறின். (கக௯)

என்னையன்றி யொன்று மிருக்கப் பெறினன்றோ
என்னையான் காணாமெக் கேதுவாம்—என்னே
அனுவேனு மென்னினைவுக் கன்னியமன் றுயின்
நனுகா தெனையன்றி நாடு. (கக௯)

பரிச்சேத முன்றும் பாஞ்சோதி காணின்
வரிப்பஞ்சு போலே யெரியும்—பாப்பி
அலங்கார மாத நாடி யாருக் கெங்வான்
துலங்குமோ விக்நிலைதான் சொல். (கக௯)

என்னையே பல் லுருமா யென்னிடத்தில் யான் பண்ணி
யென்னையான் மேய்த்து மின்புற்று—யென்னை
விருப்பவெறுப் பாய்க்கண்டும் வினெண்ணங் கொண்டும்
இருப்பதுதான் பொய்யோ வினெ. (கக௯)

என்னைத் தவிரமற்றிங் கேதுமிலை யென்பையே
லுன்னையே யிசெனென்ப தொக்குமே—தன்னெனிகர்
சிற்சொதி யாலொன்றே செய்கைகுணத் தாலிரண்டாம்
அத்பமிதி லையமிலை யால் (கக௯)

திருச்செந்தூர் வெள்ளையன் : வெள்ளையன் : இவ்வுள்ளியை
திருச்செந்தூர்திருவிளையுத்திரம் : திருச்செந்தூர் : வெள்ளையன் :
தஞ்சாவூர் மாரிசுத்திரம் : தஞ்சாவூர் : திருச்செந்தூர் :
தஞ்சாவூர் வெள்ளையன் :

(உரை)

தெரிந்தவர்களுள் சேத்தல் தெரிந்தவர்களுள் தாய்மகன்
 தெரிந்தவர்களுள் தெரிந்தவர்களுள் தெரிந்தவர்களுள் தெரிந்தவர்களுள்
 தெரிந்தவர்களுள் தெரிந்தவர்களுள் தெரிந்தவர்களுள் தெரிந்தவர்களுள்
 தெரிந்தவர்களுள் தெரிந்தவர்களுள் தெரிந்தவர்களுள் தெரிந்தவர்களுள்
 தெரிந்தவர்களுள் தெரிந்தவர்களுள் தெரிந்தவர்களுள் தெரிந்தவர்களுள்

[illegible]

தினாதி பொன்மையேன் தென்முனா உத்தமன்
தூலாதி யானாமேன் தென்முனே—தூலாதி
யுள்ளையாதி யுள்ளே துணைமலைய யாந்தியுள்ளா
முள்ளையாதி பொன்முனையேன் தென்முனே.

முன்பு விதுவகத்தில் யாழ்ப்பாணம் என்ற பெயர்
 கொண்டு முன்பு யாழ்ப்பாணம் என்ற பெயர் - இப்போது
 அழிந்து யாழ்ப்பாணம் என்ற பெயர் கொண்டு
 அழிந்துவிட்ட பெயர் மறைந்தது.

ஒருதொழில் பின்புறு அருவந்தி யாது
 ஒருதொழில் முடிந்தி யுண்டி—தொழிலினை நம்
 இயைந்தி யுண்டி யுண்டி யுண்டி யுண்டி யுண்டி
 இயைந்தி யுண்டி யுண்டி யுண்டி யுண்டி யுண்டி

துணர்வன், நி நிவ்ல டுபிளாய் டு
 துணர்வன், நி டுபன் டு முள டு டு டு டு டு டு டு டு
 காணி டு டு டு டு டு டு டு டு டு டு டு டு டு டு
 காணி டு டு டு டு டு டு டு டு டு டு டு டு டு டு

சிற்சொருப மொன்னாய்த் செய்க்கருணம் வேவொன்றோ
சிற்சொருபக்கண்ணிழப் பாய்க்கீதம் தக்கவளிற்—சிற்சொருபம்
காணமை யாங்குத்தங் காணா நிறுவ வளிற்
காணுமை யெங்கே கலா. (4.1.1)

செய்க்கருண வேதந்த் திதிதுபெர் தாயநுஞ்சுத்
தெய்வமென்ற லென்னபயம் வசப்பலா—செய்க்கருண
அல்லத் திறந்ததப்பிக் காங்கீதா வுயிர்க்கென்னிற்
அல்லலிதைந் தின்மே டுமலை. (4.2.1)

சமட்டி வியாட்டி களேன் சம்பந்தம் காட்டா
சமட்டி வியாட்டி யிழைல் சாரும்—சமட்டி
யுபாதிமா துன்றி லுதுமன்றி யுண்டா
யுபாதிமா தென்ப துடை. (4.3.1)

துலாதி யென்பையேற் குல்லுள வுதுலா
துலாதி யாகையேற் குன்னுளே—துலாதி
யுன்னையன்றி யுண்டே லுலகமலை யன்றியுண்டா
முன்னையன்றி யென்னுளவன் றேது. (4.4.1)

நியா விதுவெய்யை யார்தா னறி தீயா
யெய்யா முனையன்றி வேறில்லை—நியா
அறிவை யறிவா யறிக்தலைவார்க் கெவ்வன்
அறிவகண்ட மாரு மலை. (4.5.1)

ஒருதொழிலு மில்லை யுடலன்றி யாய்
ஒருமெய்யு முழன்றி யுண்டே—யெய்யுமுன்னையன்
இச்சையன்றி யில்லை யிதுவுமுன்ன வன்றி யாய்
இச்சியா துண்டே விலை. (4.6.1)

உணர்வன்றி மில்லை யுயிராய் லா
உணர்வன்றி யென்று முளதே—உணர்வதனை
காணி னிருவநிலை காணோ பேறுப்பா
காணத்தா னின்று நவில். (4.7.1)

பெற்றோ ஸட்டாணத்தா லோறு பரிட்சையினால்
பெற்றியு ஸாயமுத்தா னின்றியே—இத்தகிலை
காலத்த பெற்றத்தாற் கட்டுணாத்த நிச்சயத்தான்
விஞ்ஞா விற்றியா விளம்பு.

(௧௦௮)

பெற்றி, விவரமென்னி வென்றியுடைய பாடுத
பெற்றி, விவரமென்னிவின பிறை—புறவருவம்
காலத்த காலமென்னி வென்றியுடைய வென்றி
இவ்வெற புறவந்தி இது.

(௧௦௯)

பெற்றிமென்னி விவர ஸுணர்வென்றி பரிட்சை
வென்றி மென்னித் தாழ்வந்தி வென்றி—தெளிவின்றி
காலத்த வென்றிவினது காலத்த தெளிவின்றி
காலத்த தரிசு விது.

(௧௧௦)

பெற்றிமென்னி விவர பரிட்சைதான் பாடுத
பெற்றிமென்னி விவரத்தாழ்வந்தி—பெற்றிமென்னி
வென்றி மென்னித் தாழ்வந்தி வென்றி விவரத்தான்
காலத்த வென்றித் தாழ்வந்தி.

(௧௧௧)

பெற்றிமென்னி விவரத்தான் வென்றி தாழ்வந்தி
பெற்றிமென்னி விவரத்தான் வென்றி—பெற்றிமென்னி
காலத்த வென்றித் தாழ்வந்தி வென்றி
காலத்த வென்றித் தாழ்வந்தி.

(௧௧௨)

பெற்றிமென்னி விவரத்தான் வென்றி தாழ்வந்தி
பெற்றிமென்னி விவரத்தான் வென்றி—பெற்றிமென்னி
காலத்த வென்றித் தாழ்வந்தி வென்றி
காலத்த வென்றித் தாழ்வந்தி.

(௧௧௩)

பெற்றிமென்னி விவரத்தான் வென்றி தாழ்வந்தி
பெற்றிமென்னி விவரத்தான் வென்றி—பெற்றிமென்னி
காலத்த வென்றித் தாழ்வந்தி வென்றி
காலத்த வென்றித் தாழ்வந்தி.

(௧௧௪)

படவித் திரமென்னப் பாறயிப்போன் ஊன்னின்
 எடபேதம் போற்பிம்பம் காட்சி—கடனீர்
 அலையாதி தோற்றம்போ லாணிழல்போற் றானத்
 சலம்போலக் காணுஞ் சலம்.

(க.க.நி)

மென்னுதி நான்நின் மயக்கத்த தாமுடலும்
 நன்னு மனைவன்றி நன்னுமெனிற்—நன்னுறக்கத்
 தேனோ தெரியவிலை யிச்சாளு னகம்பிரிய
 யேனோ புரித விலை.

(க.க.நி)

பாதாதி கேசப் பரிசத் தெரிவின்றேல்
 ஏதா லுடலிருப்பிங் கேதறியும்—நீதியாய்
 அவ்வறிவி லேயுடலோ வவ்வுடலி லேயறிவோ
 அவ்வறிவி லாய்க் திங் கறை.

(க.க.நி)

தோன்மினுக்கோ லின்பத் தொலையாம லப்பிபாண்ட
 தோன்மறைப்பைத் தன்னினிணத் துர்க்கந்தம்—மேன்மித
 உன்முகக மென்பையே லோதிற் பயனில்லை
 கண்முகக னுக்குருடோ காண்.

(க.க.நி)

ஆகாய மான்மாவ மாயா இலையென்பை
 போகாதி றுய்ப்பதெது பூதமெனில்—நீகான்
 அறியாதே கடட்டரவி னுமென்னிற் றுக்கத
 தறியாத தென்னோ வறை.

(க.க.நி)

எல்லாஞ் சுபாவந்தா னென்னு லெதற்கேது
 நல்லா யதற்கதுவே நன்னுமெனிற்—புல்லந்வால்
 ஏதேது சொன்னு மெல்லா மதுவென்பை
 யேதேது மாகா திது.

(க.க.நி)

சுண்டிமாட் டைப்போலுஞ் சாதிப்பா லென்னப்பை
 அண்டபின் டப்பகுப்பை யாராயிற்—கண்டிலேகொல்
 தோற்ற மொடுக்கந்தான் னெல்லறிவின் பாலிற்
 தேற்றந்தா னின்கோநீ செப்பு.

(க.க.நி)

என்றால் லறிவுதய பில்லா தவளுகும்
பொன்றூத முஞ்ஞனமும் பொன்றுமெனி—என்றேகான்
நின்மலவான் மாவடைவ னித்தமுத்தி சாய்வியன்ஞன்
என்பா னிதற்கென் னிலைச. (கக௨)

மென்காணித் தோற்றமிலை மாவெயிழிற் கண்டமிலை
கண்டகாணிற் காணுமேமா காணுலகம்—எண்ணும்
நிலைவு தனைக்காணி னிலைப்புறநப் புண்மேடா
அலைத்துந்தா னுமென் நறி. (கக௩)

ஞென பவத வான்மா குணசுவத மாமேமா
ஞெனகா னணங்காணும் கூற்றேற—யுணர்ந்
புறத்தின்ன மாகா பார்த்தோது யான்மா
புறத்தின்ன மாமேமா பகர். (கக௪)

மூலப் பகுதிகெழின் முடமா யாவாது
நிலமுத்தி வென்பனது கெட்புங்கான்—முலமுத
மேலதோ விருப்பிடந்தா மேலதோ வறித்தொகங்க
மேலதா சுயத்தோது யல். (கக௫)

இருக்கின்னன்கேரு போகு மிராததெங்கன் பீபாகும்
இருக்குமேமா கண்ணயன்றி யேதும்—இருக்கிற்
தொலதனை க்கவத் தெரவமாருகை காட்டிற்
சாயாநின் சாதனைமே தான். (கக௬)

தீவ்மா விசுக்க லழியாப் பவத்துன்பம்
துன்மா லய்க்க லடையாதே—தாய்கு ரிற்
பார்க்குமகன் கண்ணிற் பகாநென் குயிலங்கன்
வற்கு தணுமேமா விது. (கக௭)

அதுமானத் தலை யறிவேன்பாற் காணும்
அதுமானத் துண்வடன்ப நானும்—அதுமானம்
வாதுகலை காட்டிமா வாய்தோ பேசுன்பம்
இததுத்தா மேல்கேரு விலைச. (கக௮)

இச்சாதி சத்தியன்றி யெவ்வுலகும் தாம்படையா
இச்சாதி சத்தியே யீங்குண்மை—நச்சோம்
புறதேவ வதையென்னும் புத்தியிலா வாமி
நறவுன் புணர்ச்சி நயந்து.

(ககக)

சத்தியே மெய்யென்னிற் சத்தி சடமாமே
சத்தியன்றி யின்றென்னிற் சாதனங்கள்—சத்தி
அறிவன்றி யுண்டோ வறிவு மதனால்
அறியுமெனின் மெய்யோ வறை.

(கக0)

சீவேச ராணலுஞ் சிற்சத்தி யாலியங்குஞ்
சீவேச னொன்பனவுஞ் சிற்சத்தி—சீவேசர்
பாசங் கடந்து பரஞ்சோதி யாமதுவு
நீசத்தி யென்றே நினை.

(ககக)

நால்வாக் கிடத்துநீ நாடுங்காற் சிற்சத்தி
நால்வாக்கை யன்றியுண்டோ நான்மறையும்—நால்வாக்
குபதேச மன்றோ வுயர்முத்தி யாமே
தபவே துவினாலே தான்.

(கக2)

சத்தியன்றி யுண்டோதான் சத்திபல வாணலுஞ்
சத்தித் தொடக்கறுக்கிற் றுணுண்டோ—சத்தன்
தனித்துச் சுகமடைந்து தான்கம்மா நிற்பன்
இனித்தான் வழக்கே னிசை.

(ககங)

சயினமதந் தானோ சகஞ்சத் தசத்தாம்
நயனத்தாற் பின்னபின்ன நாட்டி—அயனத்
தறியாக் குடும்ப மனாதியே யென்பன்
வெறியார்க்கு வேறோ விதி.

(ககச)

தேக விலட்சணனாய்த் தேக பராமிதனாய்த்
தேகபோ கத்தனாய்ச் செப்புங்காற்—றேகிதான்
யெப்பொருளிங் கெவ்வாறென் றெத்தொழிலைக் காஸந்தான்
இப்படியென் றாய்ந்தா னினை.

(ககரு)

ஆகாயங் கால மதன்முத்தி யாகமொடு
சாகா வுயிர்முத்தி தான்பந்தம்—ஏகாத
தன்முத்தி யாகமொடு சார்புண் ணியபாவம்
கன்மத்தா லாம்புட் கலம்.

(க௭௬)

என்னுமிவை பத்துந்தா னென்று மநாதியெனின்
என்னே துயிலுங்கா லில்லாமை—மன்னுமெனின்
காண்பா னிலையோ கருதலொழிந் தாலென்னிற்
காண்பா னினவோ கரை.

(க௭௭)

அன்னிய மென்ற லறியாத தேன்சமுத்தி
யுன்னியமென்ற லிங்கு டோன்றும்—தன்னிலையாற்
காணுமை யாலென்னிற் காட்சிநினை வன்றியிலை
காணு நினையுலகே காண்.

(க௭௮)

நினைவுலக மாயி னினைவழிந்தா லின்றோ
நினைவுளார்க் கன்றோ நிகழும்—நினைவுக்
குபாதியிடங் காணி ருளறத் திடமுண்
டபாயந்தா னெங்கே யறும்.

(க௭௯)

தார்க்கே னோவென்னிற் றுன்சோட சப்பொருளால்
யார்க்கா யினுஞ்சனையா னெங்கேனும்—பார்க்கிற்
பரமானு சங்கத்தாற் பாராதி யாகும்
பரமானு மானந்தான் பார்.

(க௮௦)

பிரமாண சஞ்சயமும் பேசுபிர மேயம்
பிரயோச னத்தோடு பேணும்—நிருணயமுஞ்
சித்தாந்த திட்டாந்த சீர்ச்சல்ப நிக்கிரகம்
எத்துவா பாச்ச லினி.

(க௮௧)

சாதிவி தண்டையொடு தான மவயவமும்
வாதம்வை தர்க்கமிவை வாதிக்கின்—பேதமாய்
எச்சமயத் தோர்சொல்லு மெவ்வகைவா தப்பிணக்கும்
அச்சமயத் தாங்கே யறும்.

(க௮௨)

ஆன்மா பலவா யறிவுமய மாம்விபுவென்
 ஞானமாவை நிச்சயத்தா லாங்கறைவன்—ஆன்மா
 வுடலளவோ வன்றே லுணராத தேன்மற்
 றுடல்போகப் பேறிங் குரை.

(கஅக)

அப்போகங் காணி லவர்செய் வினையறவே
 அப்போதப் போதெடுத்த வவ்வுடலா—லப்போ
 தபிமானத் தாலன்றோ வான்மா பலவா ம்
 அபிமான மில்லா ரறை.

(கஅச)

நன்றாகின் சங்கைதனை நாடிவிலை தாமெங்கே
 நன்றாய் நிகழ்வதுநீ நாட்டமுறின்—அன்றே
 யுடல்போக கன்ம முறுதியபி மானம்
 இடங்காணு தோடு மிலை.

(கஅரு)

நினைப்புமறப் பில்லா நிலையுயிர்கள் காணோம்
 நினைப்புமறப் பெங்கே நிகழும்—அனைத்திடந்தான்
 ஒன்றேயன் றென்னி லுணராத வன்போலும்
 நன்றாய்க்கண் டாங்கே நவில்.

(கஅசு)

கூண்டபொருள் யாதுங் கருதநினைப் பென்பையேல்
 கண்டவ ரார்போயுங் காணாயே—துண்டமனப்
 போக்கென்னின் வேறோநீ போகுங்காற் கண்டாயோ
 தாக்குவிட யஞ்சடமே தான்.

(கஅஎ)

அறிபொருளை யன்றி யறிவதனைக் காணாய்
 அறிபொருளு மின்ன தறியாய்—அறிந்தபொருள்
 போலிவடி வென்னினோ போலிவடி வாயதெது
 சாலப் படித்துணர்ந்தீர் சற்று.

(கஅஅ)

பிரதிபிம்பந் தானுண்டோ பிம்ப மறையிற்
 பிரதிபிம்பங் காணுமெனிற் பின்னும்—உரனின்றோ
 கல்லாரு மேலாரோ கற்றுணர்ந்த மேலோரை
 ல்லா யுடைந்துய்ய நாடு.

(கஅஆ)

அடுத்தமய மாகுமே யான்மாவென் றேதின்
அடுத்தபொரு ளாயெங் கமைவ—எனடுத்த
உடலளவா நின்றென்னி லுன்னி லுணர்வாய்
உடலளவா கானென் றுணர்.

(௧௧௦)

உன்னலள வாயென்னி லுன்னாச் சுழுத்தியுறல்
உன்னாத சூனியமென் றேதிலோ—இன்ன
திருவகையு மல்லார்க் கிலகுவன்கா னென்ன
வொருவனல னாமன் றுணர்.

(௧௧௧)

என்ற லஃதெங்ங னேகவான் மாவாகில்
ஒன்றாயெல் லார்க்கிலகு மொத்திலேயே—நன்றே
யறிவன்றி வேரு யறிவர்தா மென்ன
அறியாத தென்றோ வறை.

(௧௧௨)

அறிந்தா ரறிவை யறியாதார் வேரோ
அறிவா லிருவ ரனையர்—பிறிதாகார்
தன்னையறி யாதானைத் தானவேரு யேயறித
வின்னதொழி லாலவே ரிவர்.

(௧௧௩)

அனைத்துயிரு மொன்றே யறிவா தவினால்
அனைத்தறிவு காணி னகலும்—அனைத்தென்னும்
பேதந்தா னக்கணமே பேணிற் பெரியோரை
வாதத்தா லாமோ வழி.

(௧௧௪)

வேதாந்தந் தானோ விதிக்கு முபநிடதம்
வேதாந்த மாராய் விரியுமே—நாதாந்தம்
வத்துதா னேபலவாய் வாய்த்த தெனையங்கல்
எத்துசமு சாரமென வெண்.

(௧௧௫)

வாக்கியஞா னத்தால் வருநாச பாசமுத்தி
யாக்குமெனும் பாற்கரிய மாராயின்—தாக்கற்ற
கின்மாத் திரந்தானே சீவேச ராயமயங்கல்
அன்பாஞ்சம் சாரமென லாம்.

(௧௧௬)

ஞானே தயத்தாலே நாசமயக் காழுத்தி
தானே யறுமென்று சாற்றுமால்—நானமிலா
மாயாவா தந்தானு மாப்பிரம மேயுலகா
யாயாமை பந்த மது.

(௧௧௭)

கன்மஞா னத்தாற் கழிதல்பந்த முத்தியெனும்
தன்யாத வப்பிரகா சன்னுனும்—தன்மயமாம்
அப்பிரமந் தானே யனைத்துலகுக் காதியெனச்
செப்புயோ காயனமுந் தேர்.

(௧௧௮)

தற்சொருப மேமேவுந் தன்னின்ப மேவில்லை
வற்புறுத் துங்கிரீட வாதமுடன்—அற்புதமா
நாதாந்த மேபிரம நாடுசத்த வாதமிவை
வேதாந்த மென்றார் வியந்து.

(௧௧௯)

ஞானே தயத்தி னவநவமாத் தோற்றுமது
தானே சுயம்புநிலை தானாகும்—ஏனோகாண்
முடிவுறவு தாளாண்மை முன்காண விற்பக்
கடல்கண் டதனாலே காண்.

(௨௦௦)

சிறற்றிவு சாட்சி சிதைதயா திருக்குமெனின்
முற்றிவு மற்றே முடிவின்கண்—னற்றகுறி
யெல்லாஞ் சுயஞ்சோதி யேகவடி வானம்மை
யல்லாது காணே மது.

(௨௦௧)

பசுபதி பாசப் பகுப்பை யனாதி
நிசமென்று நித்த நினைவில்—வசமாகக்
கொண்டுசா திக்கவல்ல கூறுகெட்ட சித்தாந்தம்
அண்டப் புறட்டென் றறி.

(௨௦௨)

பூத பவுதிகமே பூரணமா முட்டிறம்பி
லேது மறியா ரிவையன்றி—வாதிடுவார்
பாவனையோ சீவேசர் பாவனைதா னேதறிவார்
பாவனா தீதமெனிற் பார்த்து:

(௨௦௩)

எதுதானோ சீவ னெதுதானோ வீசன்
எதுதான் சகமென்று மெண்ணாய்—மதிதன்னால்
வேடங் குணஞ்செய்கை வேரூச மிவையென்னிற்
பாடந்தா னன்றோ பகர்.

(௨௦௪)

சடமா தலினாலே சாதிக்க லாமோ
சடமன்று வேறென்னிற் சாற்றாய்—மடமன்
றறிவே சிதாபாச னுனந்த மீசன்
பிறிதாகா னொன்றும் பிறழ்ந்து.

(௨௦௫)

அறிவென்று மானந்த மாகாது தன்னை
அறியிலா னந்தத்தி லாமும்—பிறிதாகும்
ஆரூறு தத்துவமு மாணவமு மக்கணமே
தேரூ வதுவீடு தேர்.

(௨௦௬)

என்ற லஃதுண்மை யெம்மனோ ருக்கேற்கும்
பொன்றாத தத்துவமும் போனவிடம்—நன்றாகும்
உன்னையன்றி வேறுண்டோ வுண்டே லஃதெங்ஙன்
தன்னை யறியாச் சடம்.

(௨௦௭)

ஒதிலெதி லாயவ்வை யுண்டில்லை யென்பதெங்ஙன்
பேதிக்கு மாயையே பேணுமிடம்—ஆதி
எனிலுண்மை யம்மாயை யேதோ விடமே
துனில்வேரோ காணா யுனில்.

(௨௦௮)

இருள்போலு மென்னி லிரவியன்றி யுண்டோ
இருள்பூமி சரையெனி லெங்ஙன்—இருளுந்தான்
சூரியனில் வேராமோ சூரியன்முன் னில்லையெனிற்
சூரியனே கண்ணாகிற் சொல்.

(௨௦௯)

கண்ணிரவி யாகிலில்லை காணுமிரு ளென்பையேல்
கண்ணறிவு தானாகிற் காணுமோ—நண்ணுமயல்
சோதிதா னுமளவுஞ் சோதிக்கி லுண்டென்னிற்
சோதியே மாயையெனச் சொல்.

(௨௧௦)

எப்படியான் சொல்வனெனி லெப்பொருடான் போயதெங்
அப்போ துளதாகு மன்னியமே—லெப்போதும் [ஙன்
அவ்வறிவு கண்ணே லணுகா தஃதென்றும்
அவ்வறிவே மாயை யறி. (உ.கக)

அறிவுக்கு வேறாகு மானந்த மென்னில்
அறிவின் வரைய தறையிற்—பிறிதென்போம்
எல்லையிலா தெங்கு மிலகு மறிவென்னில்
எல்லையிலா விற்ப மெது. (உ.க௨)

சிச்சிதா னந்தநித்தந் தானகண்ட மாமறிவேல்
அச்செல்லாம் வேறே வறிவுக்கு—சிச்சி
அறிவிலக்க ணத்தை யாயாத பேதாய்
அறிவன்றி யுண்டோ வறை. (உ.க௩)

அசத்தாதி லட்சணத்தா லானதிது மாறாய்
அசத்தாதி போன்முடிவி லாகு—நிசத்தில்
விடாப்பார்வை யாலே விளங்குமா லுண்மை
விடாப்பார்வை யாலே விதி. (உ.க௪)

அறிவுக்கு வேறென்னி லானந்த மூடம்
அறிவே யதுவென்னி லாங்கே—பிறிதுண்டோ
கண்டா ரிலையென்னிற் காணாத போதுண்டோ
கண்டாலப் போதுமிலே காண். (உ.க௫)

சிற்சோதி யன்றியிலே சிவேச ராமயக்கம்
சிற்சோதி காண்போர்க்குத் தீருமே—சிற்சோதி
தன்னையன்றி யில்லையே தானே சகமாதி
தன்னையறி யார்க்குண்டோ தான். (உ.க௬)

விசிட்டாத் துவிதந்தான் விட்டுணுவே தெய்வம்
பசுப்பகுதி யுய்யும்வகை பார்ப்பான்—நிசத்தென்றும்
துன்னயச்சிர் வைகுந்தந் துன்ன வளிக்காரோ
தன்னடியார் தாம்பெறவே தான். (உ.க௭)

என்னு மஃ துடையா நெம்பெருமா னுக்கடியேன்
தன்னுடம்புந் தன்னுயிரும் தானறியான்—முன்னவனைப்
பாவனையாற் பூசித்துப் பல்லாண் டவனடிக்கீழ்ச்
சாவதனைத் தீர்ந்திருப்பேன் றான். (௨௧௮)

என்பா நவனென்னி நெவ்வாறு தானுய்வான்
தன்பா வனையின்ன தானறியான்—தன்னைத்
தடியாகக் கொண்டுடையான் தானுந் தடியாய்ப்
படிமீது பூசிப்பான் பார். (௨௧௯)

அய்யய்யோ வென்னமதி யார்காணப் பூசிப்பான்
மெய்யா முடலன்றி வேறறியான்—பொய்யாம்
உறக்கத் திவையறியா னுண்டுறங்கத் தானறிவன்
றிறக்கத்தா னுண்டோவாய் செப்பு. (௨௨௦)

வேடங் குணஞ்செய்கை விட்டுணுவோ வல்லவே
மூடன்றான் கொள்வனோ முற்றுணர்ந்தோய்—நாடில்
அசத்தா திலக்கணத்தா லாகாதே தெய்வம்
அசத்தாதி யன்றே யறை. (௨௨௧)

பரமான்மா சீவான்மா பாராதே கூறிற்
றிரமாஞ் சொரூபந் தெரியாய்—வரிசைகெட்ட
வாயே னுனக்கென்னில் வல்லோர்நூ லாலென்னின்
ஞாயமிலா துண்டோ நவில். (௨௨௨)

ஞாயமிலா தில்லை நவிலவறியே மென்னின்
ஞாயத்தாற் றேற்றவல்லார் நாடாதென்—காயக்
கொழுப்பாலோ மூட குணத்தாலோ செல்வச்
செழிப்பாலோ கேளாய் செவி. (௨௨௩)

தேகாந்த சூக்குமத்தாற் றெண்ணீர் நதிகடந்து
போகாந்த கேவலமும் போயகன்று—ஏகாந்த
சத்தியவை குந்தனடிச் சார்ந்திருக்கும் பாகவதர்
நித்தியப் பேருற்றார்க ணேர். (௨௨௪)

சுத்தமணு மானத்தாற் சாதிக்கி னென்னபலன்
சத்தாதி லட்சணமுஞ் சாற்றவலிர்—சத்தாதி
கொள்ளும் பொருள்காணிர் (கேசனையறி வாலுணர்வீர்
வெள்ளைநா மத்தால் வியந்து. (௨௨௫)

சூரீலநீ யன்றேற் றெழுநூலாநீ யார்காணும்
மாலுருவ மோவழியு மானதமோ—போலி
வடிவாநின் னாலே வளைபொருளன் றேகும்
மடமன்றோ பாழென்னின் மால். (௨௨௬)

அறியப் படாதென்னி லாரா லறியான்
அறிவன்ற நம்மா லறையில்—வெறியாகேன்
நாமா ருடலென்னி னல்லுறக்கத் தெங்கேதான்
நாமேதப் போதென்னி னாடு. (௨௨௭)

சூனியத்தைக் கண்டு சுகமுற் றெழுந்திருப்பை
ஏனில்லை யப்போது மென்னுதே—கானங்
கிருந்துமறி யேனென்னி னெப்பழகா னென்பை
பெருந்திண்டிப் பேயேகீ பேசு. (௨௨௮)

சாக்விரத்துஞ் சொப்பனத்துக் கண்டாக் கழுத்தியீழும்
போக்குவர வற்றிருந்து போந்தபொருள்—சாக்விதாய்க்
கண்டு கவித்திருப்பன் காணோ னென்னையெனில்
அண்டர்கோ னுக்கடியா னார். (௨௨௯)

ஆராயி னென்னை யறியப் படாவிழுவாக்
தேனோனா னின்னதெனச் சொப்பதந்திப்—பாராதே
யென்னு லிதுமெய்யே யெங்கேயாண் டெனடிமை
யன்றோ பித்தந்தென் றறி. (௨௩௦)

அறிவான்மா வாடி லாளுதி யுகைம்
அறிவுக்கு யேனோ வறையில்—அறிவும்
உடலளவோ வன்றே லுலகனைவா லுன்மீதல்
மடமையுற வோவன்றேன் மற்று. (௨௩௧)

எவ்வளவு தானே வெணக்கன் னியமன்றேல்
இவ்வளவு வெங்கை யிதிலென்னில்—இவ்வளவுதான்
எப்போது மன்றேறு வெணக்கன் ட போதென்னின்
அப்போதுலகெங் கறை. (௨௩௨)

. அப்போது போய்தெனி லன்றியுனை யுண்டிடுமோ
எப்படியான் சொல்வனெளி லென்னபொருள்—அப்பொரு
தாய்தது னுலநிமேய னுருளுனக் கெனவாய் | டான்
நியதுவே தன்நென்ன கிசர். (௨௩௩)

நீ தமுனி யோடிந்த ஞானந்தான் போய்தென்று
பேத வாதத்தாலே பேசிப்பை—பேதாய்
வினமுதலுன் மெய்யோ விவர்த்தமோ சொல்லோ
அகையதுதா னேதென் றறி. (௨௩௪)

மகமதிய மார்க்கமெனின் மாண்டாஸாப் பூசுத்
தகமபதை யென்று மஞ்சோ—மகமதியான்
தண்டான் குருதெய்வ மாமென்னிற் றுலமோ
மாண்டாப் பிணமா மதி. (௨௩௫)

பிண கென்று சொல்லாதே பேசி லழிவைய
கதுகாமித முத்தியொளி னன்றே—பிணமன்றி
மன்றினவன் தென்னின் மதியயக்கோ தொல்லுறக்கோ
என் னுத தென்றிது வினச. (௨௩௬)

பெரிதா மிணைப் பெரியோனென் றெதிற்
பரிவா னுடலோ புரிய—தொருதொழிலுற்
பெரிதா னிடுத்தெனிற் செவ்விடமெல் லாமயிடு
பெயவாதம் பாசிக்கிற் செபர். (௨௩௭)

என்னுளின் வாதே யியம்பும் சாயங்கன்
சொன்னத கித்து னிப் போலுமே—அன்றே
மெய்யுற மென்னில் மெய்யுற் சடமாம்
மெய்க்கிற் றா னுண்டோ விதி. (௨௩௮)

பிராணன்றா னென்னிற் பெரும்பாலு முடம்
பிராணந்தா னின்றேற் பிணமாம்—பிராணன்
இருக்கி லெவையு மியற்றுமே யென்னின்
இருக்குந் துயிலெங் கிசை.

(௨௩௬)

ஓய்வென்னி லுண்டே யுலக மறிவென்றே ரு
ஆய்வதுவு மின்றே லதுவாமோ—வாய்வி
னமிசந்தா னன்றே ரு வறியாயோ பேதாய்
துமிலப்போர் செய்வாய் துணிந்து.

(௨௪௦)

அல்லாவே தெய்வ மறிவாயோ சொல்லன்றி
எல்லாம்வல் லோனென்னி லென்னபொருள்—சொல்லாந்
குணங்குறிக ளற்றதெனிற் கூடாப் படைப்பு
குணங்குறிக ளுள்ளதெனிற் கூறு.

(௨௪௧)

உபாதிபிடம் வேண்டு முளவாகு மென்னின்
அபாயசுக துக்கத் தலைவன்—சுபாவத்தால்
இல்லா னவையென்னி லெவ்வா றுலகளிப்பன்
எல்லா நினைக்கி லெனின்.

(௨௪௨)

நினைக்கின் மறப்புண்டே நீக்கியிருப் பாணைல்
அனைத்துலகை யாக்க வறியான்—நினைத் துணையும்
ஆகாதே யென்னி லறையப் புகுவானேன்
நாகாக்கி னுண்டோ நவில்.

(௨௪௩)

கொருன்சொல்லு மென்னிற் கொருமேது வின்றே
கொருனீசன் சொல்வென்னிற் கொள்ளோம்—அருத்
வழக்கறுப்ப தின்றேல் வழிபடுவார்க் கென்றுஞ்
சழக்கறுப்ப தெங்ஙனோ தான்.

(௨௪௪)

செத்தாரை யெல்லாம் செகமுடிவிற் ருனெழுப்பிக்
கத்தாவும் வந்து கதியளிப்பன்—பித்தறிவாந்
கண்டபடி சொன்னாந் கடையன்றான் கொள்வனோ
வுண்டோ வறிவிங் குரை.

(௨௪௫)

எசுமதம்.

பிணக்குழியி னுள்ளே பிறிந்தவுயிர் தங்கி
மணக்கத்தான் கண்டையோ மாடே—பிணக்கதையை
மெய்யென்று ஞாயம் விதிக்கப் படாநூல்கள்
பொய்பொய்பொய் பொய்பொய்பொய் பொய். (௨௪௭)

கிறிஸ்துமதம் தானே கிறிஸ்துவே தெய்வம்
கிறிஸ்துவே மத்தியஸ்தன் கிட்டிற்—கிறிஸ்து
அனைவர்பா வந்துக் களித்தா னுயிரை
அனைவர்க்கு மாசா னறி. (௨௪௮)

பிதாசுதனே டாவி பிரிவாக்கி மூன்றும்
பிதாவுக்கு வேறன்று பின்னும்—நிதானிக்குல்
ஆக்ஷ யழிப்பா னனுக்காத் தாலகத்தைப்
போக்குமத னுலென்பாய் போந்து. (௨௪௯)

ஆறுநா னைக்குள்ளே யாக்கியுல கேழிற்றான்
ஆறுதலும் முனென்பை யானுற்கேள்—தேறில்
அவனெய் கிருந்தளித்தா னுகாதேற் சொல்ல
அவாமமே நின் சொல் லறை. (௨௫௦)

வேதந்தான் சொல்லுமெனின் வேதந்தான் மூடமோ
நாதன்சொல் லேயென்னி னன்றேகா—ணைதுக்
குதவான் சொல் லன்றிங் கொழிக்குமே சங்கை
பதமவரிக்கத் தக்கதேதா பார். (௨௫௧)

எட்டாத தாமென்னி னெட்டாத தோவவற்றிற்
கெட்டாத மூடன்சொல் லென்னுதென்—துட்டா
வருநாணத் தாலோ வழக்காமென் றுலிங்
கருப்பா யவரிட்ட மென்று. (௨௫௨)

தேகாதி தாமறியா சீவனறி வானென்னில்
ஆகாதேதா சீவ னறிவென்னிற்—சாகாத
சித்தன்றிக் காண்பீபார்க்குச் சீவாதி மூன்றுண்டு
சித்தறிவார்க் குண்டோ செகம். (௨௫௩)

அறிவன்றி யுண்டா மனாதிபுல கென்னின்
அறிவன்றி யாண்டானுண் டாவன்—அறிவன்றி
இல்லையுல கென்னி னிறையு மிலனாவன்
இல்லையறி வேவிரண்டு மில்.

(௨௫௩)

அறிவிலே காணு மனைத்தென்னி னாங்கவ்
வறிவதனைக் காணி னனைத்தும்—அறிவன்றி
யுண்டோநீ காணு யுனையன்றி யொன்றில்லை
யுண்டாகுங் காணு துறின்.

(௨௫௪)

எங்கு மிறையென்னி லெவையு மிறையாமே
தங்குபர லோகமெனிற் சாருமே—யங்கமதாய்
ஆகா னுருவென்னி னாஞ்சு னியனென்போம்
ஆகாணேற் பின்னே தறை.

(௨௫௫)

சர்வஞா னத்தனியன் சர்வே சுரன்கத்தன்
சர்வவல்ல னென்னினோ சாற்றக்கேள்—சர்வகுணம்
ஏற்கும் பொருளென்னை யேலா துணர்த்தவெனின்
ஏற்கா ரெவரு மிது.

(௨௫௬)

எனென்னிற் சீவர்க் கியையாமை யார்சொல்வ
தேனின்பம் போலென் றியம்பறியாய்—ஈனா
முதலுக்கோ செய்கைகுண முன்னமிவற் றிற்கோ
முதலுக்கேற் செப்பாய் முதல்.

(௨௫௭)

வாசாம கோசரனேல் வாழுமிட மேன்சொன்னாய்
நேசர்க்காச் சொன்னதெனி னீகெடுவை—வாசம்
அறியாநின் பேச்சை யறிவாரு மற்றேல்
அறியான் வழிகாட்ட லாம்.

(௨௫௮)

ஆதித்தாய் பாவ மனைவர்க்கு முண்டென்றுந்
தீதில் கிறிஸ்துவினாற் றீர்வென்றும்—ஓதில்
ஒருவன் பசிதாக மோயாப்போ கம்பி
னொருவர்க்கெங் குண்டாகு மோது.

(௨௫௯)

அவாசந் ததியா மனைவருட லாலே
அவாதி வினையனுகு மாயின்—எவரும்
உடருளே வேரே வுடலெண்ணிற் கூடோ
உடலாகும் புள்ளுக் குறை.

(௨௬௦)

உடலன் றுயிரொன்னி னொட்டா துடலுக்
குடலோடு செய்வதனா லோதின்—மடமன்றே
கத்தியால் வெட்டினனேற் கத்திக்குப் பாவமோ
கத்தனுக்குப் பாவமோ காண்.

(௨௬௧)

கத்தியன்றி வெட்டானே கத்திக்கும் பாவமெனிற்
கத்தி சடமென்று கண்டிலைகொல்—கத்தி
புரிவானுக் கென்னிற் புனிதனிறை யன்றோ
தெரியினுயிர்க் காமென்னிற் செப்பு.

(௨௬௨)

எதைநீ யுயிரொன்பை யிவ்வுடல்பா னின்றிங்
கெதையு மறிவா னெவனோ—அதையெண்ணின்
எப்பொருடான் கண்டிலைகொ லிம்மூச்சுத் தானென்னிற்
றப்பாது காற்றோ சடம்.

(௨௬௩)

சுவாசந்தா னின்றேற் சுகதுக்கங் காணோஞ்
சுவாசந்தான் சீவனெனச் சொல்லிற்—சுவாசந்தான்
மூச்சை மரணத்தின் மூடச்சு மூத்தியினுந்
தேர்ச்சியிலா தென்னோநீ செப்பு.

(௨௬௪)

எட்டப் படாதென்னி லெட்டாத தேன்சொன்னாய்
இட்டவனு மானத்தா லென்றறையிற்—றுட்டாகேள்
வந்திமகன் பாவியென வாயா லறைவதொக்கும்
எந்தனா யத்தானு மில்.

(௨௬௫)

கண்கண்டான் போலுரைத்துக் கண்டாரை யொன்றாக்கிக்
கண்கெட்டான் போலொன்றுங் காணறியாய்—மண்காண்
உனக்கில்லை வேறே யுளறத்தான் வல்லை
யுனக்குநீக றொங்கேதா னோது.

(௨௬௬)

பிறந்திறக்கத் தக்கதோ பேதாயித் தேகம்
பிறந்திருக்குந் தேகியெனப் பேசுந்—பிறந்திறக்கக்
காணு யதைநீ கடையி லெழுமென்பை
வீணுயேன் சொல்வாய் விதி. (உசுஎ)

உண்ணச் சுகித்தற் குபாயநினக் கில்லைநீகர்
மண்ணனல் காணாய் மதியில்லாய்—பண்ணும்
மகிமையா லேதெய்வ மண்ணனந்தம் பேருண்
டஃதான் மதியே மறிந்து. (உசுஅ)

நாமுண்ணப் பட்சிமுத னல்லுயிர்செய் தானென்பை
நாமா னொனக்காண நாட்டமில்—ஏமம்
புகுவாய் சிலவுண்ணப் புன்புலா லென்னி
னகுவாரோ கேட்டார் நனி. (உசுங்)

மணற்சோற்றிற் கல்லாய்தன் மாளுமோ நின்சொல்
உணத்தான் பழகி னுதவும்—நினத்திற்
சுவையறிநா வன்றோ சுகித்தானெங் குண்டாம்
நவையாரின் னுல்வேத நாடு. (உஎ0)

ஏழாநா ளாரா லியலும் பிறப்பிறப்பிங்
கேழாநா ளோய்விக் கிடமில்லை—ஏழி
லுனதொழிவு பற்றி யுளறிற் றவர்மேல்
உனக்கெங்குண் டாமுத்தி யோது. (உஎக)

இச்சைப் பெருக்குக்கிங் கின்றேசா திப்பேதம்
மெச்சமுத்தி யெங்ஙனுண்டா மெய்யிழந்தோய்—சிச்சி
யினிப்பிறப்ப தில்லென்பை யெவ்வாறித் தேகஞ்
செனித்ததற்கு ஞாயமுண்டோ செப்பு. (உஎஉ)

தின்னிச்சை யாற்கடவு டானேதந் தானென்னிற்
றன்னிச்சை யாற்பின்னுந் தான்றருவன்—என்னே
மறைபொய்க்கு மென்னின் மறையும்பொய் யாமே
யிறைவாக் கியமென்னி னென். (உஎங்)

இம்மை சுகதுக்க முற்றுமிறை யாலென்றும்
அம்மை சுகதுக்க மாமுயிர்கள்—இம்மை
நடத்தையா லென்று நவிறன் முறையோ
மடத்தன்மை யாமே மதி.

(உஎச)

ஒருபோ திறையா லொருபோ துயிரால்
வருதுன்ப மின்பமெனின் வாயாற்—சரியாகா
தென்றுமுயி ராலென்னி னெண்ணிற் பிறப்பாகும்
என்னோவிய் வாறுரைப்பா யிங்கு.

(உஎடு)

இப்போது செய்வினையா லின்பத்துன் பம்வருமேல்
இப்போ தனுபவிப்ப தெப்போதோ—செப்புகையின்
முன்பிறப்புத் தானுண்டேன் முன்னின்னா லென்றறியேம்
என்பையேற் கேளா யினி.

(உஎசு)

தேகநா னென்கை தெரியாத தேனுறங்கின்
ஆகநான் முன்பின் னறிவனோ—நீகாணா
யுன்னை யறியா யுடலாதி யன்றியே
யுன்னையன்றி யெங்கே யுடல்.

(உஎஎ)

எல்லா மிறையா லியற்றப் படுமாயின்
எல்லா விதிவிலக்கு மென்செய்யு—மெல்லாம்
உயிராலென் றோதி லொருபொழுதன் றென்றும்
உயிருக்கிங் கோய்வில்லை யோர்.

(உஎஅ)

வெறும்பெயரோ தெய்வம் விவர்த்தமுரு வென்னின்
அறிவா யருவென்னி னாமோ—குறிகோடல்
அன்னோன் பெருமை யறையப் புகுனென்னின்
என்ன குறியா லிசை.

(உஎசு)

ஒருகுறியு மில்லையெனி னோயாப்பா ழாகும்
பெரியகுண மேற்பதெனிற் பேதாம்—பெரியகுண
மெல்லா முருவத்தி லேற்றித் தொழுவார்போ
லெல்லா வருவுக் கிது.

(உஅ௦)

எலா துருவென்னி னில்லா தருவென்போ
மாலாஞ் சடமென்னின் மற்றருவு—மேலோஞ்
சடமென்னத் தோடமுண்டோ சாற்றாதே யென்னின்
இடமுண்டோ காணத்தா னிங்கு. (உஅக)

காணவறி யாதாயிற் கண்டெகந் தந்ததெது
காணினஃ தாமென்னிற் காணுமோ—பேணித்
துதித்தற்கு நின்குறையைத் துன்றியஃ தெங்கும்
மதித்துத்தான் கேட்குமெனின் மற்று. (உஅஉ)

எங்கு மிருக்கி னிடமெங் குயிருலகுக்
கங்கதிறு னென்னி லறியாதெ—னெங்கும்
இருப்பதின லென்னி னிருக்குமிடத் தின்றே
இருக்கினுங்கா னாதென்னி னேன். (உஅங)

அருவத்தா லென்னி னருவமுயி ரன்றே
அருவா யினுமறிய லாகா—துருவன்றி
என்றாலது சித்தோ வேனையதோ காணுமிடத்
தன்றாஞ் சடமென்னி னும். (உஅச)

அறிவதனாற் சித்தென்பை யத்தொழிலுக் காதி
யறியா யுணர் யறியாய்—வெறியாகேள்
தேகாதி தொந்தமன்றிச் சீவேசர் தாமறியாய்
நாவாகா தேனறைவாய் நாடு. (உஅரு)

கண்மூடித் தோத்திரம்போற் காட்டி யுலகளிப்பை
கண்மூடி மெய்யனைப்போற் காண்பிப்பை—கண்கெட்
டலைவார் வழிகாட்ட லாநின் வசநம்
புலையாநின் வாய்நாறும் போந்து. (உஅஸ)

உண்டென்னிற் காட்சிக் குதவாதிங் கின்றென்னின்
உண்டோ தொழிலொன் றுடலின்கண்—கண்டிலைகொல்
ஞாயமின்றி வாதிப்பை ஞாயமிலா வேதத்தை
ஞாயம் பொதுவன்றே நாடு. (உஅஎ)

எச்சமயத் தோனோனு மென்பிரமா ணத்துள்ளார்
மெச்சமது யாதென்னின் மெய்க்காட்சி—நச்சமனு
மானஞ் சுருதியுப மானமருத் தாபத்தி
தானபா வத்துடனே தான்.

(௨௮௮)

சம்பவமை தீகமெனச் சாற்றுமுதற் கூறிரண்டா
நம்புவிட யக்காட்சி ஞாயமிவை—தம்பத்
துடலாதி யாளு யுனும்விடயக் காட்சி
திடஞானக் காட்சியோ தேர்.

(௨௮௯)

புலன்கரணஞ் சீவன் புகலீசர் தம்மை
விலகாக் கரியிரண்டும் விட்டுப்—பலவாகப்
பேதித்த காரணத்தைப் பேதியா தொத்துணர்தல்
ஆதிஞா னக்காட்சி யாம்.

(௨௯௦)

ஐயம் விபரீத மாகாது மெய்யுணரின்
வையத்தின் முத்தி வருமென்ப—துய்ய
தெரிவன்றிக் காணார் தெரியார்வே ருவர்
தெரிவன்றி யுண்டோ தெளி.

(௨௯௧)

அரவோ கயிரோவென் றையுறுத லேயம்
அரவே கயிறென் றறியிற்—றிரிபாகும்
இப்பிரமை தானீங்க லெவ்வழியா னுந்தெளிதல்
செப்பிதற்கோர் தாட்டாந்தந் தேர்.

(௨௯௨)

உலகோசித் தோமெய்யென் றோர்தரு னேயம்
உலகேமெய் சித்தென் றுணரி—னிலைபிறழ்தல்
ஞானோ தயத்தாலே நாசப் படும்பிரமை
மேனோக்கத் தாற்றெளிதன் மெய்.

(௨௯௩)

அத்தெரிவு காணா ரனுமானத் தாலறிவர்
அத்தெரிவுண் டாயி னறியுங்காண்—இத்திரத்தால்
எவ்வுயிரு மத்தெரிவே யின்றே லுணர்தலிலே
இவ்வாறு காணார்க் கிலே.

(௨௯௪)

காரியத்தை நேராகக் கண்டுமுத லுண்டெனலாங்
காரியம்போற் காணிற் கணியோமே—தேரிற்
பிரதிஞ்ஞை யேது பிரமாதிட் டாந்தம்
பிரதிவாதிப் பார்களே பின்.

(உகடு)

இம்மலையி லக்கினியுண் டென்றல் பிரதிஞ்ஞை
இம்மலையி லுண்டாதற் கேதுவுமென்—இம்மலையில்
அக்கினிக்கல் வேயாதி யாங்கவற்றா லுண்டாகும்
இக்கருத்தைப் போலென் னெனின்.

(உகசு)

இவ்வுலகிற் சத்துண் டெவருஞ் சொலத்தகுங்காண்
எவ்வாறிங் குண்டாகு மென்னினே—அவ்வாறு
தன்னேவே ருக்காணச் சங்கற்ப மாய்ந்திங்கு
தன்னுபா திக்கண்ணாற் ருன்.

(உக௭)

அக்கனல்காட் டெந்தாம மாய்ந்துணர்ந்தோ ரோதென்பர்
எக்கரும முங்காட்டு மின்புளதென்—றிக்கருத்தால்
என்னறிவின் பாலதெனி னிவ்வறிவே சத்தாகும்
நன்குணர்ந்தோர் காண்பார் நனி.

(உகஅ)

அறிவன்றிக் காணு தகிலமெனி னின்பம்
அறிவன்றிக் காணுமோ வாகா—தறியுங்காற்
றிட்டாந்த மேயுனது தீர்ப்பாக சாலையே
திட்டியத னாற்கண்டு தேர்.

(உகக)

சீத்துடைய திவ்வுலகிற் தேறினது நீயுடைமை
யெத்தொழிலு முன்பா வியங்குமோ—அத்தொழிலால்
உன்னிடத்திற் காணலா முன்னையன்றி வேறில்லை
யுன்னைநீ கண்டா லுறும்.

(க00)

வெதினோக மந்வயமும் வேண்டினரு முண்டே
மதிமோக மெங்ஙனோ மாய்வார்—மதிமோகம்
உண்டில்லை யேனு முளதாகு மத்தெரிவு
ண்டிலைகொ லத்தெரிவு காண்.

(க0க)

அந்வயமோ வென்னி னனலுண் டெனிற்புகையுண்
டின்றேற் புகைதானு மின்னாகு—மென்றாற்போற்
சித்துத்தா னுண்டேற் செகந்தானங் குண்டாகுஞ்
சித்தின்றே லுண்டே செகம். (௩௦௨)

வெதுகோகந் தூமமுண்டேல் வெந்நெருப்பங் குண்டாகும்
எதிர்தூம மின்றேனு மின்றே—கொதிக்குமெனல்
போன்றறிவாய்ச் சித்துலகம் பூரணமாங் காட்சிதரும்
ஊன்றியறி வார்க்கென் றுணர். (௩௦௩)

அனுமானத் தாலே யறியாது தன்னை
அனுமானம் வாதித் தறியிற்—பினமாகும்
எங்கெங்குந் தூலாதி யெத்துயர்க்கு மாளாக்கும்
அங்கங் கறியாமை யால். (௩௦௪)

சுருதிப் பிரமாணஞ் சொல்லுமிரு கூறாய்ப்
பிரபலத்தோ டற்பமெனப் பேசுற்—பிரபலந்தான்
சுற்சோதி லட்சணத்தைச் செப்பும் பிறிதென்றோ
கற்பிக்கும் வேறுகக் காண். (௩௦௫)

கற்பனைதா னென்னவெனிற் காணாத சீவேசர்
அற்பவுபா திப்பேதத் தாரொன்னுஞ்—சுற்சோதி
காண தபக்குவர்க்குக் கண்டுணர்த்தும் வேதமெனின்
வீணுகா தந்த விதி. (௩௦௬)

விருந்தளிப்பான் செய்த விவிதச் சுவைப்போற்
றெரிந்தளிக்கும் வேதமெனிற் றீதோ—பரிந்துண்ணும்
யானைக் கரும்பை யதின்றழைய யாணெண்ணு
மேனையங் காணு மிதில். (௩௦௭)

கானற் கரையிற் கதலிவனம் போலுமே
ஈனச் சுருதி யிசைக்குமுத்தி—வானிழியுங்
கங்கைக் கரையிற் கதலிவனம் போன்முத்தி
துங்கச் சுருதி சொலும். (௩௦௮)

அறிவுக்கு வேறுபடி ஞானத்த மிதனை
அறிவியல்பம் காணி னாழியா—தறிவாவம்
என்னும் கருத்தா விவசக்கு மறைகாண்கும்
அன்ன தறிவா யகம்.

(கருவ)

பத்தி கருமம் பகரீதண்டு காண்டமொன்னை
பத்திக்கு முத்தி பதவிமெனிற்—பத்திமுத்தி
எழைக்குச் சொல்வனென விவியிக்க முத்தியோ
தாமுச்செய் யும்பதவி தான்.

(கருவ)

மந்தாகலை தந்தாகலை மாடுலுப தேககலை
யிந்தாகா லத்துலகர்க் கேற்பமே—தந்தாமதாய்
செப்பமுறை யாகமங்கல் சித்தித் துணர்த்தார்க்குத்
தப்பில் கதியளிக்குக் தான்.

(கருவ)

திட்டம திட்டமெனச் செப்பமுற மானந்தான்
திட்டமறை யாபோலத் தித்தொருப—திட்டமயின்சன்
ஆத்துமா னந்தம்போ லாகுஞ் சிவானந்தங்
காத்திருப்பார்க் காணேயின் கண்.

(கருவ)

அதிட்டஞ்சா யாபருங் துக்குள்ளான் போலவென
அதிட்டான வான்மாப்போ லாகும்—அதிட்டிக்கு
அருத்துமா வென்றறைய லாங்கதனைக் காண
கருங்காட்சி காணப்போற் கண்.

(கருவ)

சோ திமய மாய்மெனிப்போற் சொல்ல வொன்
சோ திமதிப் தூணம்போற் சிவ ல்லுமே—சோ திமய
திற்சோ தி தன்னைச் சித்தவென மானத்தாற்
ததிச்சாருபம் காண்மான் தலை.

(கருவ)

இவ்வாறு கொள்ளா தின்பவாப போத்தகாள்வ
இவ்வாறு கொள்வாரு மிக்குண்டு—செய்வதா
தம்மைமயி நிவரண வாய்த் தாககாணித் போர்க்கு
தம்மைமயால் வெய்க்குறு காள்.

(கருவ)

1. பின்வரும் வினாக்களுக்குரிய பதில்களைக் கொடுக்கவும். (10)
 2. பின்வரும் வினாக்களுக்குரிய பதில்களைக் கொடுக்கவும். (10)
 3. பின்வரும் வினாக்களுக்குரிய பதில்களைக் கொடுக்கவும். (10)
 4. பின்வரும் வினாக்களுக்குரிய பதில்களைக் கொடுக்கவும். (10)

[illegible]

1. இரண்டு சட்ட சிபி.என்.களை நான் மீண்டும்
 அமைத்துக் கொடுக்கச் செய்தேன். அவருடைய
 உணர்வுகளைத் தூண்டுதலுடன் அவர் மீண்டும்
 அமைத்துக் கொடுத்தார். (நா.க.அ.)

1. 2/10/2019 அன்று மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்
 அவர்களின் தலைமையில் பேரவை அமர்வு நடைபெற்றது.
 2. பேரவையின் 10வது கூட்டத்திற்கு முன்னாலான பேரவைக் கூட்டம்
 நடைபெற்றது. (மேலும்)

[illegible]

1. பரந்திர சபை. சமீபத்தில் நடைபெற்ற, அமைதி
 உறுதிப்படுத்தும் உத்தேசம். பரந்திர சபை
 2. பரந்திர சபை. சமீபத்தில் நடைபெற்ற, அமைதி
 உறுதிப்படுத்தும் உத்தேசம். பரந்திர சபை
 3. பரந்திர சபை. சமீபத்தில் நடைபெற்ற, அமைதி
 உறுதிப்படுத்தும் உத்தேசம். பரந்திர சபை

[illegible]

சுராசரந்தா 'னென்னிற் சுராசரந்தான் யாதோ
சுராசரந்தான் சீவனெனச் சாற்றிற்—சுராசரத்தைக்
காணு தனவென்றிக் காணுமுரு வென்னிடு
காணுய்பு தந்தவிரக் காண்.

(கஉக)

பூத முயிொன்னிற் பூத முணரா தே
பூத முலகென்னிற் பொன்றுமே—பூதந்தான்
மெய்யா யிருக்குமெனின் மெய்யா யிருப்பதெதில்
ஐயறிவி லென்ற லறி.

(கஉஉ)

ஐந்தறிவுக் கேதிடமோ வையோ மனமென்னின்
இந்தமனத் துக்கிடந்தா னெங்ஙனே—இந்தமனம்
ஆன்மாவி லென்றுணர்த்தி னான்மாவுக் கேதிடமோ
ஆன்மவடி வாஞ்சிவத்தி லாம்.

(கஉரு)

இவ்வாறு காணுங்கா விச்சகந்தான் காணுமோ
இவ்வாறு காணுதார்க் கிவ்வுலகே—இவ்வாறு
காணு மஃதன்றிக் காணு சிவமணுவும்
பேணிச்சொல் லாற்றுதிப்பாய் பேய்.

(கஉகூ)

காண்பானைக் காண்பார்க்குக் காணுலகங் காணுதே
காண்பானைக் காணார்க்குக் காணுமே—காணுலகம்
நம்மிடத்தி லேதோன்றி நம்மிடத்தி லேமறையி
னம்மையல்லா லுண்டோ நவில்.

(கஉஎ)

நம்மையறி வேவடிவாய் நாங்காணி னெப்போதுஞ்
செம்மை யுலகத் திரள்கானே—நம்மை
யறியாத நாளெல்லா மாணவத்தாற் கெட்டோம்
அறிவே யுலகென் றறி.

(கஉஅ)

பணிமுன்பொன் போலப் படைப்பின்முன் சித்தே
அணிபின்பொன் போலசித்து மாகும்—அணியழகைக்
காணிற்பொன் னோமாற்றுங் காணு ததின்மறையுங்
காணுங்கொ லொன்றிலொன்று காண்.

(கஉக)

என்பதுபோற் சித்தை யிலக்கணையாற் காணுங்கால்
இன்புருப்போற் றேன்றுலக மில்லாகுந்—துன்புலகைக்
காணுங்காற் சித்துதயங் காணு ததின்மறையுங்
காணுமுரு வன்றிலொன்று காண்.

(௩௩௦)

பொன்னே.பணியாயிற் பொன்னன்றி வேறில்லை
பொன்னே பணியாய்ப் பொலியுமே—இன்னே
அறிவே யுலகே லறிவன்றிக் காணோம்
அறிவா யிலகு மது.

(௩௩௧)

சம்பவந்தான் யாதோ சகத்தீர்ப்பி லொன்றேபோல்
நம்பரத்திற் கூடத்த னாடுங்கால்—சம்புவன்றிக்
கூடத்தன் வேறோதான் கூடத்த னுக்கயலன்
றோடிக்கண் கண்டார்க் குறும்.

(௩௩௨)

ஒன்றே பலவாகு முற்றபல வேயொன்றும்
நன்றா யுணர்ந்தோர்க்கு நாடுமே—யொன்றுபல
பேதந் தனைத்தவிர்க்கும் பேதமிலாச் சம்பவம்போ
லேதுசம யஞ்சொலுமோ வில்.

(௩௩௩)

இம்மரத்திற் பேய்தா னிருப்பதென லேதீகம்
இம்மரமே பேயா யிருக்குமே—இம்முறையே
சத்தியம்போற் காணுலகிற் சத்தொன் றிருப்பதெனிற்
சத்தாய் விளங்குஞ் சகம்.

(௩௩௪)

சத்தொன் றிருப்பதெனச் சாற்றுவதெவ் வாறென்னிற்
சத்தொன் றிராதாயிற் றுனசையா—சத்தொன்
றிருப்பதனு மானந்தா னின்றியமை யாதே
அருத்தமத னுலறியி னாம்.

(௩௩௫)

பின்னரருத் தாபத்தி பேசியதை வற்புறுத்தும்
இன்ன குணங்குறிய தென்னுமறை—யன்னவற்றை
யொத்திருப்ப தென்னு முவமானஞ் சம்பவந்தான்
எத்தனையுஞ் சத்தொன் றெனும்.

(௩௩௬)

இவ்வரவுங் கற்பனைதா னென்றபா வங்கூறும்
அவ்வரவுஞ் சிற்சோதி யாகுமே—திவ்வியநற்
காட்சியெனி லென்னகுறை கண்டாரின் றேற்பரோ
காட்சிவிட யத்தார்போற் காண். (நாந௭)

இப்பிரமா ணத்து னெவளோ துடைய றொனின்.
ஒப்பாலோ காயுதனுக் கொன்றேகாண்—தப்புலகம்
வேதாந்திக் கொன்றேகாண் வேறாநா னக்காட்சி
நாதாந்தங் கண்டுணர்ந்த நான். (நாந௮)

ஏனையோ ருக்கோ விரண்டுமுத லேழளவாம்
ஞானகதக் காட்சிக்கு நாடாரோ—யீன்றிவால்
தந்தமதிக் கேற்றபடி தாங்கொண் டலைவார்கள்
எந்தவிதத் துய்வா ரிவர். (நாந௯)

ஞானகதக் காட்சிக்கு நாடாத காரணமென்
தானமையும் பக்குவத்திற் றக்கபடி—ஞானமுறும்
பக்குவந்தா னைந்தாகும் பாழ்மூடங் கன்மபத்தி
கக்குலக மிக்கதிடங் காண். (நாந௧௦)

இவ்வைந்துங் காமியமே யீயும் பதவிசுகம்
திவ்வியநிட் காமியத்தாற் றீருமே—யவ்வழியே
ஞானப் பிரகாச நண்ணு மஃதுடையார்
நானமிலா மூவொன வெண். (நாந௧௧)

அப்யாசி நல்ல வனுபவியா ரூடொனல்
அப்யாசி நிட்டை விடா தச்சோதி—கைப்பில்
இதுநா னிதுநானென் றெப்போதுங் காண்பன்
அதிசயா னந்தமல தால். (நாந௧௨)

அனுபவியோ வென்னி லகலா தொளியின்
முனங்கண்ட தூலாதி முற்றுந்—தினங்காணிற்
சிற்சோதி யாயொளிநுஞ் செல்வவிளை யாட்டுடையன்
அற்புதா னந்தாழி யான். (நாந௧௩)

ஆருடனோ வென்னி லற்பழுங்கா னாதுலகைப்
பேரொளியா நின்றொளிர்வன் பேதமுறான்—தேரின்
அகம்புறமொன் றில்லா னறியார்போற் காண்பான்
இகபரமொன் றில்லானென் றெண். (கசச)

ஆருடர்க் கில்லை யனுபவிக்கொன் றப்யாசிக்
கோரிரண்டு சென்மமென வுய்த்துணர்க—தேருங்கால்
இந்நிலையி னின்றொழுதி னிக்கணிதந் தப்பாரோ
இந்நிலைபோல் வேறென் றிலை. (கசரு)

அஞ்ஞான ஞானதனா யாராயி னேனையரும்
மெய்ஞ்ஞானக் காட்சிதனின் மேலிடுவர்—மெய்ஞ்ஞானம்
வாசித்தன் மாத்திரத்தால் வன்பிறவிக் கோய்வில்லை
பேசத்தான் கற்பார்கள் பேய். (கசசு)

அஞ்ஞான பூமியெனி ஞராயி னேழாகும்
விஞ்ஞான மாறாய் விழையுமே—யஞ்ஞானம்
விந்துமகா சாக்கிரமும் வீண்சாக் கிரகனவும்
இந்திரசா லக்கனவு மே. (கசஎ)

சொப்பனத்திற் சாக்கிரமுந் தோன்றாச் சுழுத்தியுமாச்
செப்பிடுவ ராய்ந்துணர்ந்தோர் தேருங்கால்—அப்பிரமத்
தத்தியா ரோப மபவாத மென்றவற்று
ளத்தியா ரோபமிஃ தாம். (கசஅ)

கானனீ ரென்றுங் கயிற்றரவு தானென்றும்
ஈனவறி வாற்கொள்ளு மெண்ணம்போற்—ஞானறிவாக்
காணாது வேறாக் கருதலத்தி யாரோபம்
வீணா வினையும் வினை. (கசக)

சுட்டப் படாததனைச் சுட்டுமறி வேவிந்து
சுட்டறிவே முக்குணமாத் தோற்றுமே—சுட்டறியின்
மாசாக் கிரமென்பர் மற்றதான் மும்முன்றும்
பேசாத் திரனவாம் பின். (கரு)

கத்தாபோத் தாவறிவே காணாஞ்ச் சொப்பனமாம்
கத்தாபோத் தாபூதக் காட்சியே—சத்தாகக்
காணிற் கனவதுவாம் காணிலுருப் போலொழிவிற்
பேணுங் கனநனவாம் பின்.

(௩௫௧)

கற்பனையுந் தூலமும்போற் காணுமுருப் போலியிவை
அற்பமுங்கா னாவிருளு மாயாமை—சிற்சொருபக்
காட்சியுண ராமருளுங் காணுமை யேசமுத்தி
மாட்சியுணர் வாலே மதி.

(௩௫௨)

இவ்வாறு கொள்ளாதா ரெவ்வாறு கொண்டாலும்
அவ்வாறு மெம்மனோர்க் காருமே—செவ்வாறு
சின்தித் துணரவல்லார் தேரவது தீரவென்
றந்தமற்ற தற்காணி லாம்.

(௩௫௩)

நல்ல சுபேட்சையுட னுடும் விசாரணையுஞ்
சொல்லுதனு மானசியுஞ் சோதிக்கில்—நல்லமிர்தச்
சத்துவா பத்திசம் சத்திபதார்த் தாபாவம்
மெய்த்துரி யப்பூமி மெய்.

(௩௫௪)

விடமதனான் மொத்துண்டு விட்டுப்பே ரின்பந்
தடையின்றிப் பேசற்குத் தாகம்—அடைதல்
சுபேட்சை விசாரணையோ சுத்தநூ லாய்தல்
உபேட்சைதன் மானசியென் றோர்.

(௩௫௫)

மெய்ஞ்ஞானக் காட்சி விளங்கல்சத்து வாபத்தி
பொய்ஞ்ஞானக் காட்சியெல்லாம் போயொழியுஞ்—சுஞ்ஞா
உளன்றிலசம் சத்தியென் றோதுபதார்த் தாபாவம் [னம்
ஆன்றதுவி தப்போக் கறி.

(௩௫௬)

வெளிமயமாங் கற்பாறை வெட்டியறி வார்போ
வெளிமயமாஞ் சிற்சொருபத் தென்னும்—வெளியாகா
தென்று மொருபடித்தா மென்றே யதுவாகை
நன்றூந் துரியமென நாடு.

(௩௫௭)

முப்புடி தானனவு முற்றுலகுந் தேற்றுமே
யப்பான்முக் காளுன்கி லாகுமே—செப்பைபந்திற்
பாதியா ரிற்காலாம் பற்றென் றிலையேழிற்
பேதியா ருற்றுணர்ந்த பேர்.

(௧௫௮)

சிற்சோதி தானுறற் செப்பதி தம்வேளே
கிற்சோதி யாகாதார் செப்புவார்—சிற்சோதி
யன்றியா னந்தமுண்டே லாகு மத்தந்தான்
இன்னுயி னுண்டோ விசை.

(௧௫௯)

வெற்ற வெளியளவோ வெற்றகுடந் தானளவோ
கிற்றயிருந் தேகமுந்தான் கிந்திக்கிற்—கற்றுணர்ந்தீர்
ஞானமின்றிச் சொல்லன் ஞாயம் பொதுவன்றோ
ஞாயமிலா துண்டோ நவில்.

(௧௬௦)

கேவலமா முன்றுங் கிளர்சொப் பனமுன்றும்
.ஆவலிலாச் சாக்கிரந்தா னுமேழே—யோவியம்போல்
.அக்குமிதி னுண்மை யறியாதார்க் கென்னுண்டாம்
போக்குவா வெங்கேதான் போம்.

(௧௬௧)

அறிவுக்குக் கற்பந்தா னுமுப் புவியும்
அறிவுதைய நான்கா மறியின்—அறிவளர்ச்சி
பாலப் பருவமைந்தாம் பன்னுகுமா ரத்தாளுஞ்
சீலக் கிழமேழாத் தேர்.

(௧௬௨)

துரியநிலை யொன்றே தொலைக்கும் பிறவி
அரியநிலை யாருக்கு மாங்கே—வரும்பிறவி
யொவ்வொன்று மேலாகு மேலாகு பேட்சைமட்டும்
செவ்வை நிரைநிரையாத் தேர்.

(௧௬௩)

அபவாத மிவ்வேழ மாமென்பர் மேலோர்
அபவாதம் பொய்பொய்ய தாக்கி—யுபமானம்
பாம்பன்று செத்தை பணியன்று பொன்னுக்கி
வேம்புலகா னுர்க்குதவும் வீடு.

(௧௬௪)

சுபேட்சையொன்று கிட்டல் சொற்பமோ கேளீர்
அபேட்சையதில் வாரா தருமை—யுபேட்சை
விடயத்தில் வந்துவிடில் விட்டுப்பே ரின்பந்
தடைவரினுந் தானே தரும்.

(௩௬௫)

பந்தமுத்தி யேதெங்ஙன் பார்க்கின்ற னேதன்பால்
அந்தமற்ற சிற்சோதி யாகுமே—யிந்தநிலை
காணி விரண்டல்ல காணாதார்க் கொன்றல்ல
வீணிதென் னுதுணர்க வீடு.

(௩௬௬)

சித்தப் பிராந்தி செகப்பிராந்தி யென்றிண்டாஞ்
சித்தப் பிராந்தி தெரிவிழப்பே—சித்தம்
மறைக்குஞ் செகப்பிராந்தி மாயும்போ கத்தாற்
சிறக்குமது ஞானத்தாற் றேர்.

(௩௬௭)

சித்தந் தெளியிற் செகமயக்கங் காலொழியுஞ்
சித்தங்கண் காணிற் செகங்காணு—பித்தறிவார்
பூசித் ததனாலும் புண்ணியத்தா லும்போகா
ஆசை மயக்கென் றறி.

(௩௬௮)

மதியன்றி யில்லை மயக்கந்தான் மெய்யே
மதியோதான் மாயையெனின் மாணு—இதினுண்மை
காண்பரியா யத்தாற் கழிசுணத்தா லென்றறைய
மாண்புடையோ யெங்ஙனெனின் மற்று.

(௩௬௯)

தம்மாயை மோகம் தடையா மவித்தை
அம்மாறு வித்தையிவை யாகுந்—தமந்தானுந்
தன்னை மறைக்குமிரு டன்னையுல காக்காட்டித்
துன்னுவதோ மாயையெனச் சொல்.

(௩௭௦)

தன்னினப்பைத் தானே சகப்பிரிய மாக்கியெங்கும்
மன்னுவதே மோகமெனல் மக்கினமாத்—தன்னை
யறிந்துமறி யேனென்கை யாமவித்தை மித்தை
வெறும்பெயரோ தன்னுருத்தான் வேறு.

(௩௭௧)

அசத்துசடந் துக்க மநித்தமுடன் கண்டம்
வசத்ததுதா னென்பர் மகான்கள்—அசத்தென்னில்
வான்மலரோ போலு மதியொன்றில் லாச்சடமாம்
மீன்காட் டிரைசுகத்தின் மேல்.

(௩௭௨)

ஆளு தத்துவமு மாணவமுங் கண்டமதே
மாருக வேநின்று மாறுமே—தேறில்
அநித்தமென லெந்து மதினிலக்க ணந்தான்
இனிக்குணந்தான் யாதோ விசை.

(௩௭௩)

சத்து மசத்துஞ் சதசத்தும் பின்ன பின்னம்
ஒத்தபின்னா பின்னமுட னோருங்காண்—மெத்துகின்ற
சாவயவமு மன்மையுடன் சாற்று முபயமுமே
மேவுதுச்ச நித்தியமு மேல்.

(௩௭௪)

தோற்றுமநிர் வாச்சியமுந் தொல்லங்க சங்கமுடன்
சாற்று சுகந்தாமுஞ் சார்பின்மை—ஆற்றும்
விரிவொடுக்க சேதனமும் வீயாவ சேதனமும்
பெருகுசுத்த மோடசுத்தம் பேண்.

(௩௭௫)

பரிச்சின்னந் தோற்றம் பலவாம் விகாரம்
உரித்தா மிவற்றை யுணரின்—தெரித்தமுதல்
சத்தாவ துள்ளதுபோற் சந்ததமுங் காணுமே
புத்திவிகா ரத்தவர்க்குப் பொய்.

(௩௭௬)

அசத்தாவ தில்லை யறிவுக் கயலோ
யசத்தாவ துண்டில்லை யாகும்—நிசத்திற்
பிறிதாகத் தோற்றுலகம் பின்னமென்பர் தன்னுட்
செறிவதாக் கண்டபின்னந் தேர்.

(௩௭௭)

பிறிதாயு மல்லாமை பின்னபின்ன மாகும்
அறிவா யனைத்துலகு மாதல்—உறுப்பாகும்
எல்லாஞ் சுயஞ்சோதி யேகவெளி யாய்விளங்கல்
இல்லா வுறுப்பென் றிசை.

(௩௭௮)

எல்லா மா யல்லவா யேற்கு மனுபவகே
கல்லா ருபயமென்பர் காங்கால்—தொல்லான்
மலடிமக னென்முன்போன் மானையென் றுந்தம்
இலகுயிர்போ னித்தியமென் றென்.

(கடவு)

அகிலவாழ் வியந்தா னறியா தறிவை
தனுக்கா னமாக்கீகாட்டல் சாரும்—தனுக்காண்
காலா யிருந்துமனை காணன்மை சங்க சங்கம்
ஞானகா மத்தவந்த நாடு.

(கடவு)

சுதந்தரந்தான் யாதோ தொலைமா க்கருவி
சுதத்தறிய நாக்காட்டும் தோற்றம்—சுதந்தரந்தா
னின்மையா தென்னி னெனக்காணி னில்லையே
நன்குணர்ந்தோர் காண்பார் எனி.

(கடவு)

அகிலமுழு தாய்விரித்து மாகா துடங்கும்
பகிர்முதத்த தாமவர்க்கும் பாறாய்—கணையாகும்
சேதனந்தா னெவ்வெவர்க்குஞ் சேட்டிப்ப தாத்ந்தோற்றத்
தோதகையிற் குணன்மீடா சொல்.

(கடவு)

அசேதனந்தா னம்மை யறிவாகக் காணின்
அசேதனமா மானையுந்தா னுக்கீக—சீதா இகடாம்
இல்லாத சுத்த விரூப்பதுதான் சுத்தமென
வெல்லா யிருந்து விலை.

(கடவு)

நீலம் பொருளிடமாக் காணில் பாதநின்னம்
நீலமறி வைப்போலத் தென்புகம்—நீலமாகத்
தோற்றுவிதே தோற்றக் தொலையா மலையகே
சாற்றுவிசா மப்பெயரே தான்.

(கடவு)

இம்மாயை போதற் கெதுதல் இமென்னிற்
சும்மா வீருக்கிற் சுருக்கத்தான்—இம்மாயை
கேள்விமன னத்தெளிவுங் கேடில் சமாதிபுடன்
ஆள்வெளிப்பட் டாலிங் கறும்.

(கடவு)

மெய்யி யுபக்கிரகம் கேட லுப சக்காரம்
காங்குடக் கும்பமாயா கற்பலமுங்—கோளில்
அழ்வனதயம் பத்தி யமுத்தகர் தங்கள்
அழ்வனது வன்கேள்வி யாம்.

(௧௮௯)

2) பக்கிரமஞ் சித்தே யுலகாநிக் காநி
உபசங்கா பந்தா லுலகை—யாயவாத
மாக்க மனத்தி லுநிலாக்கி யாயமனத்தைத்
தாக்கற்ற தாவியவக ளான்.

(௧௮௭)

இவ்விரண்டு மொன்றே யினித்தவப்பி யாசந்தான்
இவ்விய சிற் சோதியே தேற்றதே—மெய்யிடத்துங்
கண்டி துநா மொன்றே கண்க்தோறு மாருது
கண்கண்கண் மீட பழகல் காண்.

(௧௮௮)

1) லமாவ தெங்கும் பரிபு ரணமா
யலவிலாச் சிற்றோதி யாமி—யுலகைத்துங்
தவ்வையன்றிக் காணமை சாற்றுவன்ற பூர்வனதயோ
உன்னளவுக் கும்புடங்கா தேதார்.

(௧௮௯)

3) ப் பியா வுக்கன்றி காணு தறிவளவுக்
காங்கியும் பத்தியெனினி லாயுங்காண்—மாட்சி
யுநிலை யுலகாநிக் காநியெனக் காண்டல்
அறிவளவுக் கொல்லா ரறி.

(௧௯௦)

4) அருத்தவா தந்தா னறிகே வயமா
கய்க்கும் பிாமத் தியற்றை—கிருட்டி முதல்
ஐந்துக்குங் கத்தா வதுதானே யன்றியிலை
யுபந்துபே மா கிறன்றே மொன்.

(௧௯௧)

5) வனந்தா னிவ்காறு செப்பு மனனக்
திரிவத்தத் தாவலத்தைச் செப்பில்—ஒருவாத
உத்தியலு மானமோ மொயாத தர்க்கய்வை
யுத்தியலு கேக்கா லுற்று.

(௧௯௨)

அறிவே யுலகென்ப னத்துவிதி பேதி
யறிவன்றி வேறென்ப னாயின்—அறிவன்றிக்
கண்டாருண் டோவுலகங் காணுமை யேனென்னிற்
கண்டா லறிவலரோ காண்.

(௩௩௩)

காண்பா ரறிவாயிற் காணுலகம் வேறென்னிற்
காண்பாண யன்றி யெங்கே காணுலகம்—மாண்பறிவுக்
கப்புறத்த தாமென்னி னவ்வறிவி னெல்லைகண்டோ
மப்புதனத் தாலோ மதி

(௩௩௪)

மரணஞ் சுழுத்தி மயல்முர்ச்சை மூன்றில்
கரணம் புலன்செகத்துங் காணா—நிருணயத்தால்
வேறிடத்த தாமென்னில் வேறுபிரித் துக்காட்டில்
வேறிடந்தா னென்போம் வியந்து.

(௩௩௫)

தூலப் புறத்ததெனிற் றூலமறி வல்லவே
தூலந்தா னன்றளவுஞ் சொன்னதெனிற்—றூலம்
உலகத்தோ டொக்க வுணர்வன்றிக் காணோம்
உலகத்துக் கேதிடந்தா னோது.

(௩௩௬)

பொறிகரணஞ் சீவன் புகலுடல மட்டே
யறிவுமுடன் மட்டென்ப மாயின்—அறிதொழிலால்
ஒத்திருப்ப தேனு முறக்கத்தறி வின்றோ
எத்தொழிலு மற்று லிசை.

(௩௩௭)

பாராத போதுலகம் பார்க்கப் படாததினால்
பாராதிக் கெவ்விடமோ பாம்பென்னிற்—நீரா
வறிவன்றிக் காணோ மறிவே யுலகம்
அறிவுதய மாண லறி.

(௩௩௮)

ஆன லுறக்கத் தறியப் படாதென்னை
தானு யுலகந் தனைப்பண்ணித்—தானே
அறிந்துழலு மாற்ற லலுப்புற் றிருக்குந்
திறங்கண்டா லாங்கே தெரி.

(௩௩௯)

ஓர்துரும்புஞ் செய்யே மூலகமெங்ஙன் செய்வமெனின்
ஓர்தா னறிகிற்பா ராச்சரியம்—ஓர்வரிய
சித்து முயற்சி செடமுயற்சி யென்றிரண்டாம்
அத்தநிழற் சித்திரம்போ லாம். (ச00)

இத்திறத்தா னெங்ஙனெனி னெவ்வுயிருஞ் சித்தலவோ
சித்துமய மாறாற் செகங்காணார்—சித்த
விகற்பஞ் செகமாகும் வீண்கற் பனையால்
விகற்பவுல காமோ விதி. (ச0௧)

சித்தந் தெரியிற் செகநாசங் காணுமே
சித்தமரு ளாயிற் செகமாகும்—இத்திறத்தை
கண்டாற் கஃதுண்மை காணாதார்க் கென்சொலினும்
உண்டோ வுணர்விங் குரை. (ச0௨)

மாறாது தற்காணின் மண்ணாதி செய்வதெங்ஙன்
மாறாத தன்னிழப்பின் மன்னுமே—தேறேனான்
என்றார் திரிபுடியு மேகவெளி யாயொளிரும்
அன்றே தொழிலறுதி யாம். (ச0௩)

தெரிவன்றிக் காணோம் செகசீவ ரீசன்
தெரிவே யிவையென்றுஞ் செப்பேம்—தெரிவேதான்
என்று மொருபடித்தா மீதுண்மை கண்டார்கள்
நன்றுநீ தென்னார் நயந்து. (ச0௪)

கற்பனையே கர்த்தாவே காணா ரிதினுண்மை
யற்பமுஞ்செய் யெண்ணா ரஃதுண்மை—கற்பனையால்
அட்டமா சித்திசெய லாச்சரிய மல்லவே
நட்டதவத் தாலெண்ணி னாடு. (ச0௫)

நவமுயற்சி தன்னாலே தானே முடியுந்
தவப்பலந்தன் னாலன்றேற் றக்கோய்—தவமுயற்சி
தானே தரும்பலனைத் தாராச் சடமென்னிற்
தானன்றி யுண்டோ சடம். (ச0௬)

சித்துசுட பேதம் சிதைவாவென் ஞானினிதில்
ஒத்தா லகம்புறந்தா கேட்கிறே—சித்துமய
மாத லருமை யறியாமையே கேட்குமை
யீதருமை யென்றேற யிரு.

(அருள்)

எப்பொருளு மெவ்விடமு மெக்கால துத்தொழிலும்
தப்பினறி வன்றியிலை தங்குமிடம்—செய்ய
யறிவாகக் காணு யனைத்துயிருங் காணில்
அறிவன்றி யுண்டோ வாய்.

(அருள்)

அனுமானம் தர்க்க மன்றலிற் பெருகும்
மனனத்தாற் றுடீம மதித்துத்—அனுவாதி
சங்கற்பத் தோற்றத் தடையறுக்க வல்லாது
இங்கற்ப மைய மிலை.

(அருள்)

சத்தமுத லேந்துலகம் தன்னிலுதித் தேமலையாம்
சத்தமுத லேந்துகச் சடமன்றே—சத்தாய்
இருக்குமி வன்றேறா மல்லாத மேரம்
இருப்பதுதா னுண்டோ விலை.

(அருள்)

நிதிதயா சனந்தா னிலை யாக மைந்தாம்
மதிக்கிலவை மந்திரமு மாயை—மனதக்கம்
யரிசமுடன் பாவம் பழியலா வதீதா
டரியம்மா யோகமென லாம்.

(அருள்)

மந்திரத்தான் யாதிதன்மன் மனவன் யாமாதி
மந்திரத்தை யுத்தரீயான் மனத மம்—அத்தமுதல்
எல்லாம் யிதாதி லென்று முறைத்திருக்கை
தல்லே மனதவன் மயத்து.

(அருள்)

பிறப்புப் பிணிப்புப் பேராச்சாக் காதி
மறக்கார்க் கனுபூதி மனதும்—மறக்கல்
ஒருபோது மன்பயிலை யோச தார்க் கின்பம்
ஒருநிலை காடீம கா.

(அருள்)

புத பவுதிகமும் போன்றுவர்த்த மானபெனல்
பூதப் பிபந்தம் போனசுகம்—காதல்
இழுத்தமுற வென்ப சீவர்பொது கந்தான்
அழுத்தல்வரு போகத் தரி.

(௨௨௧)

வெத்தமா வந்தான் வனிதாது கண்டலேதல்
அர்த்தரிது வென்றே யறுதியாத்—சற்கருபத்
திவ்வனர்த் தந்தீங் நியம்புத் சமாதியினை
டவ்விய என்மிகு சொல்லே வறி.

(௨௨௨)

சீவ்விகற்ப நிர்விகற்பஞ் சாற்றினினை முய்யன்மம்
மவ்விகற்ப மாற்றுமனை பொன்னெய்வித்—நிவ்வியாத்
சத்தானு வித்திமயம் சாற்றுத் திசையுதல்
ஒத்ததுவே நிர்விகற்ப கோர்.

(௨௨௩)

சீத்தானு வித்தந்தான் தன்னெத்தா னுக்கானல்
மித்தைத் திரிசியந்தான் பெய்யுணர்வில்—சத்தனை
கான லதுவாகும் கண்டவற்றை பெய்யுணர்வன்
கான னிஞுவிகற்பங் காண்.

(௨௨௪)

நம்மைவிகற் பித்துணர் னும்கா னுத்தமப்பெ
கம்மைவிக சாக்காணி னுமாகேம்—கம்மை
பகபதி பாசப் பகுப்பாக்கிக் கெட்டோம்
நிசவிழிப்பா னுண்டோகீ மே.

(௨௨௫)

அகப்பதிலென் நிவ்வம லாயுக்கான் காயு
அகமதைத வென்றிரண்டு மாவித்—சகமாது
தோற்றது நிவ்வது தோற்றிது னுப்பித்தே
மாற்றினுர்க் குண்டோ மயல்.

(௨௨௬)

சோது பிலக்கனம்போற் சாட்காக்கா சத்தை
பாணாய்ப் போதிக்கித் போதஞ்—சமாதிகை
பொல்லாங் கட்டித்தார்தோ வென்மயக்கக் பித்திபாண
பல்லோ னதைவா வாய்து.

(௨௨௭)

சீவன் வி.தகம் தெரிநீரின் டாமென்பர்
 சீவன்முத்தி யாதென்னிற் செப்புவன்யான் — சீவன்
 அநிவ வடிவா யனுநினமுத் தன்னைப்
 விதிதாகக் காணுமை யின். (சுரு.அ)

எப்பொழுது மெய்விடமு மெய்வாழுத் தோற்றிடினு
 மெய்ப்பொழுதாக் கண்டொளிந்தன் மெய்யறிவு—தப்பி
 விடனுஞ் சுதரிமுத்து மெய்யறிவு தாக்குத்
 தொடுமோ விடயாககுச் சொல். (சுரு.அ)

. அடிப்பாளை தட்ட வடுக்கென்ன வீழும்
 அடிப்பாளை காணத் தனையும்—தடிப்பின்றி
 யெல்லாஞ் சுயஞ்சோதி யேகவடி வாய்க்காணல்
 னுல்லாத மீதா மலை. (சுரு.அ)

. தக்கம் விழிப்பான் மெய்வடிவ மாயின்
 உதக்கம் விழிப்பெனா னுண்டாம்—மறப்பற்றுத்
 தத்துவடி வாயிற் பிழையா தவருத்தொடும்
 உத்தம யிருத்தறியே தோர். (சுரு.அ)

. அறிவன்றி காணுண் டகம்புறத்தை யேற்றில்
 அறிவல்லாத சீவருள மாயின்—அறிவன்றி
 டாமென்ப நினைவா னுன்னன் தறிவுரைதக்தும்
 மானறிவன் தின் னுணர்ச்சித் துண். (சுரு.அ)

. நானே யானத்தாவ னுனைத்து மாகாவே
 டாமென்ப தென்னொரு னுநிங்கால்—காடு
 விசுவாநி யாயின் விவகாசி காடு
 கவிவா னைவகாவை காண். (சுரு.அ)

. தின்னதுங் சென்றதுங் கிங்கம் கருத்ததுங்
 தின்னதுங் சென்றதுங் கருத்ததுங்—தின்னது
 மெய்வன் னு மாகவனினு வையத் தின்ன
 கருத்ததுங் கருவையகாவை காண். (சுரு.அ)

என்னையான் பல்லுருவா யேமாந் தியற்றியெனை
யன்னியமாக் கண்டலைந்த னாயுக்கால்—இன்னுனென்
றிப்போ தெனைக்கண்டே னேகவொளி யாயறிவாய்
எப்போது மாமுமை யென். (சுசுநி)

எல்லாமா யல்லவாமா யிப்போ தெனைக்கண்டேன்
எல்லாமா யாயினன்றோ வல்லவெனல்—இல்லையே
என்னையா னுற்றுணர் னென்றே திடங்கொண்டே
னன்னியமொன் றில்லாமை யால். (சுசுநி)

செயலனைத்துஞ் செய்துஞ் செயலில்லா தேது
நயந்துநய வாததெது நானென்—நயலின் நித்
தன்மயமாய் நிற்பதெது தானே யதுவாதல்
நன்குணர்ந்தோம் நால்வகையா நாடு. (சுசுநி)

பிரமவித் தேவானும் பேசுவரி யானும்
அரிதாம் வரிட்டனுந்தா னாவர்—தெரியின் முத்
தாவான் குடும்பத் தழந்திப் பலசெயினும்
மேவான் விருப்பமதின் மேல். (சுசுநி)

விருப்பமிலா னெம்முயற்கு மேவண்டிச் செய் வானென்
விருப்பம் வினோதமன்றி மேண்டான்—விருப்புற்றுப்
பாம்பல்ல வென்றுகண்டான் பாவித் தழுதாலும்
பாம்பழகை மெய்யோநீ பார். (சுசுநி)

தோற்ற முருவேடம் தொலையா விடஞ்செய்கை
சாற்றுரிவை பந்தமெனத் தான்றவிர்க்து—காத்திற்
றிரிவான் வானென்பர் தந்தவிடங் கண்டார்
திரிவானே னென்றறையிற் மேற். (சுசுநி)

தோற்றமுத லைந்துந் தொடரா தென்கவண்டித்
தோற்றமுத லைந்திற் கழல்வானென்—தோற்றத்தெதக்
காணு மறிவாடிவாய்க் கண்டார்க் கிடமெக்தும்
காணுமகப் போலுழல்வர் காண். (சுசுநி)

வரியானே வென்னில் வரும்போகந் தன்னாற்
தெரியான் பிறராத் தெரிவான்—தெரிவன்றிக்
காணான் பிறிதொன்றுங் காணின்வே மூயவற்றைப்
பேணான் றனையன்றிப் பின்.

(சசஉ)

வரிட்டனே வென்னில் வரும்போகந் தன்னேத்
தெரிவித்தா லுந்தெரியான் செப்பான்—இருக்குநிலை
என்னு லுயர்வொப் பிழிவில்லை யன்னேனாக்
கின்றே பிறப்பிங் கினி.

(சசங)

சீவன்முத்தி நால்வாநிலை செப்பினது போலுணர்த்தாய்
தாவில்விதே கத்தினிலை தான்கேட்கின்—மூவருக்கும்
எட்டாத வல்லமனே யிங்நிதற்கு மேற்கோளாம்
குட்டா நிலையதனாற் றான்.

(சசச)

மாமும விர்நிலையின் மன்னிச் சுவிப்பார்கள்
பாசுப் பதவிலை வந்தாலுஞ்—சீனார்
சந்நையகிரி யாமேயாக சாதனத்தான் ஞானந்
தருமிந் நிலையிங்கு தான்.

(சசரு)

வேடங் குணஞ்செய்கை வேடுகா னன்நென்னின்
காடுங்கா லாமல்ல நானன்றே—தேடி
எனையிங்குங் காணளவு மிம்முயற்சி வேண்டும்
மினவேழிங் குண்டாயிற் பேசு.

(சசசு)

எதார்த்தவாதம்

முற்றிற்று.

பரிசோதனாபத்திரம்.

பங்கம்.	வரி.	பெயர்.	மருத்தம்.
௧.	௧௦௦.	கதம்புரம்	கதம்புரம்
௧௦௦.	௧௦	எனல் வெளி	எனல் வெளி
௧௦௨	௧௦௦	வித்தன தயிலை	வித்தன தயிலை
௧௦௩	௧௦	மிற்கொருபத்	மிற்கொருபத்
௧௦௪	௧௦௨	புறப்பற்றித்தா	புறப்பற்றித்தா
		எனல்பொருங்கால்	தாவினல்பொருங்கால்
௧௦௫	௧௦௦	துலாநி	துலாநி
௧௦௬	௧௦௦	குஞ்சுநிலை	குஞ்சுநிலை
௧௦௭	௧௦௦	காலத்தாள்	காலத்தாள்
௧௦௮	௧௦	சலம்	சலம்
௧௦௯	௧௦௦	வானத்தோ	வானத்தோ
௧௧௦	௧௦	புறத்தே	புறத்தே
௧௧௧	௧௦௨	குற்றிய	குற்றிய

LIBRARY OF THE

பாடம்.	பாடி.	பேர்து.	உருத்தம்.
10	20	சுதந்திரம்	சுதந்திரம்
11	21	வால்கேவரி	வால்கேவரி
12	22	விதனாபினை	விதனாபினை
13	23	வித்தொருபுத்	வித்தொருபுத்
14	24	புறப்பந்தித்தா	புறப்பந்தித்தா
15	25	விவப்பாருங்கால்	விவப்பாருங்கால்
16	26	தலாதி	தலாதி
17	27	தென்றை	தென்றை
18	28	தலாதி	தலாதி
19	29	தலாதி	தலாதி
20	30	தலாதி	தலாதி
21	31	தலாதி	தலாதி
22	32	தலாதி	தலாதி
23	33	தலாதி	தலாதி
24	34	தலாதி	தலாதி
25	35	தலாதி	தலாதி
26	36	தலாதி	தலாதி
27	37	தலாதி	தலாதி
28	38	தலாதி	தலாதி
29	39	தலாதி	தலாதி
30	40	தலாதி	தலாதி

பரிசேதாநபத்தோம்.

[illegible]

